

KOMMUNISTISK POLITIK

120.000 gik igennem Dublin den 21. februar i protest mod regeringens krisepolitik:
Red vore jobs - ikke bankdirektørerne

NÅR ARBEJDERNE STÅR SAMMEN KAN DE IKKE BESEJRES

Nr. 5
13. årg.

2009
28. februar -
13. marts
Støttepris 20 kr.

TEMA: ÅBENT BREV TIL OBAMA

- Kvindekamp: Modstandens nødvendighed s. 2 • Den uhellige alliance s. 3 •
- Foghs svanesang: Den skæve streg s. 4 • 55.000 krigsveteraner s. 6 •
- Boykot Israel på gaden s. 8 • Gå ned i løn – eller skrid! s. 10 •
- Vi vandt en rejse s. 11 • Saxo W. Wiegells gamle ravn s. 12 •
- F+L i højesteret s. 14 • Stop skammens tennismatch s. 15 •
- Obama og Imperiet s. 17 • Kongresdebat: Handlingsprogram – Nazisme -
- Enhedslisten s. 19 • Strøtanker s. 23 • Flexicurity s. 24

Kvindekampens nødvendighed

KOMMUNISTISK POLITIK

Langt over en milliard mennesker verden over lever i dyb fattigdom. Størstedelen af dem er kvinder. Den nuværende globale økonomiske krise sender titusinder på porten hver eneste dag til umådelig fattigdom. Til en tilværelse med forefaldende jobs, afhængighed af hjælp, småkriminalitet, prostitution, til utallige tragedier for familier og de opvoksende børn. Ikke mindst for pigebørnene.

Hvor umådelig hyklerisk er det ikke, når den danske medbesættelse af Afghanistan forsvarer med, at det er for at sikre fremskridt for kvinderne, for ligestilling, imod middelalderlige kønsrollemønstre. Men det er fattigdommen, krigen og nøden, der holder kvinderne nede – og det er den imperialistiske NATO-koalition, som bærer hovedansvaret for nødens fortsættelse i det uendelige – sammen med besættelsen.

At det ikke er afghanske kvinders ligestilling og frigørelse, der optager de danske politikere, eller de andre imperialistiske politikere, der har sendt deres soldater i krig, bliver afsløret med al tydelighed af en anden af imperialismens varme krige: den i Irak. Siden den ulovlige invasion og afsættelsen af Saddam-regimet er det kun gået baglæns med kvindernes stilling. Mange er blevet enker og er kastet ud i rystende fattigdom, mange tvinges til prostitution for at overleve – og de religiøse partier, allierede med Iran, som USA og besættelsesstyrkerne har bragt til regeringsmagten har tvunget dem til at bruge slør og indført andre sociale barrierer mod kvinderne som køn i det tidligere sekulære Irak, hvor kvinderne indtog en fremtrædende social position, bedre end i noget andet land i Mellemøsten.

Kan det sikre imperialisterne militære kontrol og magten over olien og andre naturressourcer, kan alle kvinder i verden for dens skyld bære slør og behøver ikke at gå i skole.

De palæstinensiske kvinder i Gaza og deres børn var mål for det zionistiske Israels blodige bombemassakrer og lider fortsat under den brutale sulteblokade.

Kvindekamp i de besatte lande må i første række rette sig imod besættelsesmagterne – for at befri deres lande og overhovedet skabe mulighed for udvikling. Retten til overlevelse

for dem, deres børn, deres samfund – til fred og udvikling – er den første menneskeret.

'Rigmandsreformen: Fogh får 115.000 – Inge får en lang Rnæse', kunne Ekstrabladet forkynde på forsiden, da VK-regeringens konkrete skatteplan blev fremlagt. Statsministeren grabsede 115.000 til sig selv, mens den enlige mor ifølge Ekstrabladet kun ville spare 1.423 om året. (Og ikke engang det vil det rent faktisk blive til; samlet set går det i minus). Det understreger den fortsatte sociale uligestilling – og at det er borgerskabet der regerer til fordel for sig selv.

Men man kunne også have brugt vicestatsminister Lene Espersen som eksempel på dem, der får det hele forærende med gavepakken til de rige. Både hun og hendes direktørmand scorer hver især titusinder af kroner.

Dette understreger, at kvindekampen i et land som Danmark ikke mindst er en social kamp; den er en del af klassekampen. Også i Danmark må kvinderne erkende modstandens nødvendighed – for de får ingen fremskridt forærende, heller ikke af kvindelige direktører eller ministre eller partiledere. De må stå sammen og organisere kampen for deres rettigheder – for retten til arbejde, gode arbejdsforhold, til velfærd for dem, deres børn og deres familier. De offentligt ansattes storkonflikt sidste forår 2008 var kvindekamp i Danmark i vor tid. Og der blev på mange måder kæmpet eksemplarisk. Det var ikke af den grund, at kravene ikke blev opfyldt i tilstrækkeligt omfang.

Krisen vil yderligere understrege behovet for at kvinderne samlet går ind og styrker den sociale kamp – mod lavtløn og uligeløn og forringet velfærd, mod reformer til gavn for de rige og på bekostning af fremtiden og børnene. Imod imperialismens krige og besættelser, og for at pengene til militæret kanaliseres over til velfærd. I solidaritet med kvinderne i Palæstina, Irak og Afghanistan - og ikke mindst dem, der har rejst sig til kamp på den internationale kvindedag 8. marts

Den globale krise forstærker de herskendes angreb på de mange, for at sikre profitterne og deres gode liv for evigt. Det rammer verdens kvinder hårdest. Uden fortsat kamp er alt tabt, selv det allerede vundne.

Redaktionen 24. februar 2009

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk
APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 325 kr.
År (25 nr.) 550 kr.
Institutioner
½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.
Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Deadline næste nr. 06.03.09

Den uhellige alliance

Den amerikanske præsident Barack Obama har besluttet straks at sende nye 17.000 amerikanske soldater til Afghanistans kampzoner. De kommer efter at George Bush senest har udsendt 6000 mand – og Obama yderligere vil øge den amerikanske styrke med 13.000 i løbet af foråret. Obama er med andre ord ved at udvide krigen i dette hårdt prøvede land – også ved at føre den i og mod Pakistans grænse-land. Det er en beslutning, som Foghs frontlinje-Danmark hilser med glæde, og nu forlanger USA og Danmark og de øvrige NATO-høge, at også de øvrige lande i den uhellige alliance, der er ved at tabe krigen til talebanerne og den øvrige afghanske modstand, også sender flere soldater til landet, og ikke mindst til de mest krigsramte områder.

NATO-krigen i Afghanistan, der nu har varet mere end 7 år og ikke har nogen udsigt til afslutning, har til fulde bevist, hvad den såkaldte 'forsvarsalliance' er - et redskab for aggression og imperialistisk krig og besættelse, som for første gang for alvor afprøver sig selv i den rolle i den strategiske krig i opiumslandet, som aldrig indtil nu gennem århundrederne har kunnet underkues af en besættelsesmagt.

Den 1-5. april afholder NATO 60 års jubilæums-topmøde i Strasburg og i Baden-Baden. Både den franske og den tyske regering vil gøre noget særligt ud af denne begivenhed, som samtidig er det første topmøde med deltagelse af præsident Obama. Der skal slås på stortrommer for krigsalliancen, som med den franske regering i spidsen gennemfører en faktisk besættelse af Strasburg, hvor hovedkonferencen finder sted. Store dele af byen forvandles til 'rød zone' med adgang forbudt; folkeskoler, gymnasier og broer lukkes, mens NATO holder møde.

Det er ikke mindst rettet imod de titusinder af demonstranter, der forventes at komme. En kæmpedemonstration er planlagt til den 4. april.

Progressive og antiimperialistiske kræfter, fredsbevægelser og venstrekræfter mobiliserer i øjeblikket til massiv deltagelse fra hele Europa og Nordamerika.

Det er vigtige ting, der står på dagsordenen. Topmødet vil fastlægge udviklingsretningerne for de næste par år; det skal integrere nye medlemslande (Albanien og Kroatien) og fastlægge retningerne for optagelse af nogle af Ruslands randlande; det skal betyde afslutningen på Frankrigs 33 år gamle særstatus og sikre dets geninte-

gration i krigsalliancen. I forbindelse med dets afholdelse forventes den nye generalsekretær udpeget – med Anders Fogh Rasmussen som en af topkandidaterne.

Samtidig vil mødet opdatere dets strategi fra 1999 og lægge store vægt på den militære integration af NATO, EU og USA. EU vil skabe en selvstændig udrykningsstyrke til indsættelse overalt på 60.000 mand med tilknyttede nordiske kampgrupper. EU har gjort det klart, at hele verden er muligt indsatsområde. Det er en klar bekræftelse af, at Den europæiske Union føler sig stærk nok til at genoptage sin gamle kolonialistiske og imperialistiske ambitioner – men i samarbejde med den på mange måder svækkede amerikanske supermagt. Ikke bare slår de gamle europæiske kolonimagter sig sammen, de går også sammen med den nye amerikanske superkolonimagt.

Noget er ved at ske. De tre vigtigste politiske, økonomiske og militære centre i den vestlige verden er nemlig ved at forny deres indbyrdes forbindelser med en stærkere grad af integration. Man er med andre ord ved at skabe '*det 21. århundredes alliance for global dominans*', som en kommentator har formuleret det. Det er utrolig vigtigt, at dagens venstrekræfter forstår dette. Det betyder også et opgør med nogle myter. F.eks. at udviklingen af EU's stridskræfter er en ufordring og konkurrence til USA; at NATO er et multipolært modstykke til amerikansk unilateralisme; at EU er en fredsmagt og tilhænger af diplomati, mens USA og NATO straks griber til militære magtmidler – eller at EU er USAs vigtigste konkurrent i Europa og verden over. Det er fejlanalyser, illusioner, og tildels ønsketænkning, der f.eks. udbredes i Danmark med skumle politiske formål.

Det er ikke noget af alt dette, men 'transatlantisk integration og samarbejde', som er på dagsordenen. Skabelsen af et fælles instrument og en fælles blok til verdensbeherskelse fra amerikansk og europæisk imperialismes side. Af de 27 EU-lande er 21 også medlemmer af NATO. Af de sidste seks er de fem - Østrig, Finland, Irland, Malta og Sverige - med i NATOs Partnerskab for Fred-program. Kun Cypern er endnu udenfor – og kun Malta har ikke et militærkontingent under NATO i Afghanistan, på Balkan og andre steder. Af de 26 NATO-medlemsstater er Norge den eneste, der ikke er medlem af EU. De tre øvrige USA, Canada og Island regnes som ikke-europæiske!.

Hvis 'transatlantisk integration' er et kodeord, er Anders Fogh favorit som generalsekretær for NATO. Det har været hans løsen gennem mange år.

I forskellige kombinationer vil NATO, EU og USA fremover være at finde overalt i verdens konflikt- og ressourceområder.

Foghs skattereform

Den skæve streg

Skattereformen for velhaverne kan gå hen og blive Anders Fogh Rasmussens sidste større nyliberale politiske kunststykke Den er så skæv, som han kunne drømme om

Aldeles gavmilde skattelettelse til de rige. Stort set ingenting eller minus til almindelige arbejdende, fattige og folk på overførselsindkomster. En stor del af regningen betales senere - i form af velfærds- og budgetnedskæringer.

Det er i ganske få ord hovedindholdet i den skæve streg af en 'skattereform', Anders Fogh Rasmussen og hans regering er i færd med at hastebehandle som et smalt forlig mellem hans regering og støttepartiet DF.

Det bliver sandsynligvis Foghs svanesang som statsminister, og den er skæv – som tårnet i Pisa. Eller som om hele regeringen var på stoffer, og ikke bare på sprut. Socialt skæv altså.

En *klassereform* til fordel for borger-skabet, fra profitører og spekulanter til bankdirektører og ministre. Til fordel for de besiddende.

Kommunistisk Politik har tidligere – ved fremlæggelsen af det første udkast

Fagforbundet FOA har beregnet, at 88 pct. af dets medlemmer kun vil få en halv pct. i skattelettelse – nemlig lettelsen af bundskatten. Men det vil alligevel blive til et samlet minus pga. de grønne afgifter og prisstigningerne.

– karakteriseret den såkaldte reform som *arbejderfjendsk, kvindefjendsk, ungdomsfjendsk og pensionistfjendsk*. Det er den stadigvæk – også efter at voldsomme protester fra de uddannelsessøgende har fjernet planen om at beskære SU-tiden og beskæringerne af rentefradragene er reduceret.

Det nyliberale skatteprojekt

I 90'erne blev det god tone at reducere selskabsskatterne og gradvist fjerne formuebeskatningen. Det blev i EU-Danmark i vidt omfang gennemført af den socialdemokratiske Nyrup-regering. Fogh er fortsat, hvor den slap, og har udvidet det med skattestop og skattelettelse for de rige.

Det blev anset for et toppunkt af nyliberal økonomisk visdom i den allerede svundne Bush-periode – sammen med skabelsen af et økonomisk boom på kredit. Fogh kører linien ud med massive skattelettelse til de rige – selv om disses påståede gavnlige samfundsøkonomiske effekter for længst har vist sig lige så umulige og tilmed skadelige som det oppustede og kollapsede kreditboom, der har udløst måske den

største økonomiske krise i imperialismens tidsalder.

Det eneste pengestrømmen til de rige vil sikre er at fastholde deres luksusforbrug. Det er mindre end 20 pct. af befolkningen der får reelle gevinster af reduktionen i topskatten og fjernelsen af mellemskatten. Regningen får de arbejdende – nu og senere. Allerede nu bl.a. i form af forøgede 'grønne' afgifter og sociale nedskæringer, der vil blive forøget med behovet gennem de næste år for finansiering af de riges skattelettelse.

Den ny skattereform skal ses i sammenhæng med krisen som endnu et tiltag for at vælte krisens byrder over på den brede befolkning og undgå at de rige kommer til at betale – sammen med Bankpakke I og Bankpakke II og andre tilskudsordninger til profitører og spekulanter.

Regeringen forsøger dårligt nok længere at fremhæve de positive beskæftigelsesvirkninger af de riges skattelettelse. Det er let at pille fra hinanden, for der er ingen. Det løser f.eks. slet ikke problemet med flere hænder til store dele af den offentlige sektor.

Samtidig har regeringen stort set

Det sagde Fogh og Co. engang

»Nu skulle der være skattestop, og det betød konkret, at nu var det slut med evindelige stigninger på grønne afgifter.«

*Anders Fogh Rasmussen
6. december 2006*

»Afgifterne på el, tilskud til at spare på el eller fremstille el på en anden måde har således ikke længere nogen CO2 effekt overhovedet. Der er selvfølgelig nogen, der er interesserede i afgifter og tilskud. Men det er falsk markedsføring at henvise til miljøet.«

*Skatteminister Kristian Jensen
5. august 2005*

afvist større offentlige investeringer og 'vækstpakker', som vil have langt større jobskabelseffekt i en krisetid med daglige massefyringer.

0 selskabsskat, 0 formueskat, minimal indkomstskat: Skattereformerne har alle taget sigte på at afskaffe al progressivitet i beskattningen og ideen om, at de bredeste skuldre skal bære de tunge byrder, til fordel for en variant af den middelalderlige kopskat: fattig og rig betaler lige meget, ikke procentuelt, men kontant!

Sosu'er og andre lavtlønnede sorteper

VK-regeringen påstår at der ikke er tale om en rigmandsreform, fordi erhvervslivet skal betale nogle af personskattelættelserne til de rige. Men disse omkostninger kan væltes over på priserne, og vil også blive det. Almindelige arbejdende, arbejdsløse, studerende og pensionister vil altså blive straffet med forhøjede grønne afgifter og prisstigninger på anslået 1000 kr. om året for hver enkelt som følge af at erhvervsskatten kastes over på priserne..

Fagforbundet FOA har beregnet, at 88 pct. af dets medlemmer kun vil få en halv pct. i skattelættelse – nemlig lættelsen af bundskatten. Men det vil alligevel blive til et samlet minus pga. de grønne afgifter og prisstigningerne.

En gennemsnitlig pædagogmedhjælper vil se en lille tilbagegang i den disponible årsindkomst. En gennemsnitlig social- og sundhedsassistent (som arbejder 33 timer om ugen) vil efter indregning af grønne afgifter og grøn check vinde cirka 256 kroner årligt. Men skal så betale ekstra fordi erhvervsskatterne væltes over priserne, viser FOAs beregninger.

Alle klager – ingen gør noget

Socialdemokraterne og SF er pjattede med det parlamentariske forligsspil – men røg uden for døren, da det blev alvor med regeringsforslaget. Efterhånden som det blev klart, de ikke kom med i forlig, blev kritikken af reformen skarpere.

Også den forligsglade fagtop bruger hårde ord. 3F's formand, Poul Erik Skov Christensen, kalder det

'den største sociale uretfærdighed i

VK-regeringens levetid.

-Det bliver en rødvinreform. De rigeste sikres, at der fortsat kan stå årgangsvin på bordet, mens de lønmodtagere, der i øjeblikket fyres i bundter, får en lang næse. Det er en ren overførsel af penge, som man så håber vil risle ned til de fattige. Den sociale profil er så skæv, at den er uden sidestykke i nyere danmarkshistorie, siger Poul Erik Skov Christensen.

Forbundsformand Dennis Kristensen FOA erklærer:

- Det er så skævt og så absurd, at det er vanskeligt at forstå. Regeringen sender penge med ud til borgerne. Alligevel får den kringlet det sådan, at de laveste indkomster også skal sende nogle af deres penge med til topskattelettelserne.

Ingen af partierne eller fagorganisationerne har gjort noget som helst for at mobilisere den eneste kraft, der er i stand til at bremse VK-regeringens asociale felttog for omfordeling fra fattig til rig i en krisetid. De studerende måtte selv gå på barrikaderne for at bremse SU-attentatet. Men intet er gjort for at udløse harmen og protesterne mod at spillelystne bankdirektører reddes og forgyldes, mens tusinder mister deres job og oplever drastiske reallønsfald og flås af renter og afgifter.

Foghs taktiske spil – som indregner S, SF og fagtoppene som let manipulerede brikker – ser ud til at lykkes – igen, igen.

KP

Fogh vil til NATO

Danskerne vil have valg

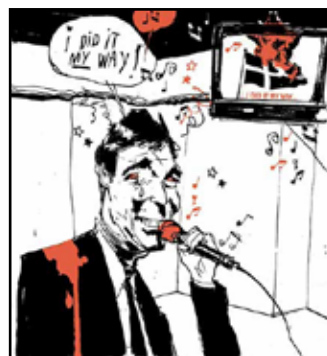
Der er ingen tvivl om, at Anders Fogh Rasmussen er en af topkandidaterne til posten som ny generalsekretær for den krigsførende NATO-alliance. Tilsyneladende har han kvalifikationer i orden: Han har ført krig i Irak, har sendt danske soldater til frontlinjen i Afghanistan, er en helhjertet støtte til det zionistiske Israel og dets undertrykkelse af palæstinenserne. Han er tilmed en dreven løgner over for sit lands befolkning – og er sluppet godt af sted med sine løgne.

Det er måske ligefrem en kvalifikation, at han er en notorisk krigsforbryder med blod dryppende fra hænderne. Det afgøres til syvende og sidst i Det Hvide Hus af den ny amerikanske præsident. Vælges Fogh ikke fra vil det være et signal om nye krige og nye forbrydelser.

Men Fogh er ikke eneste kandidat. Der er en hel stribe næsten lige så kvalificerede krigsgale imperialister, som er kandidater til posten, nogle af dem med militær baggrund.

Udpegningen af den ny generalsekretær forventes i begyndelsen af april

omk. NATO's topmøde – og bliver det Fogh, vil det formentlig hurtigt derefter føre til hans afgang. Fogh og hans regerings plan er at overlade statsministerposten til finansminister Lars Løkke Rasmussen og lade VK-regeringen fortsætte uden at udskrive folketingsvalg. Men det er et befolkningsflertal kraftigt imod.

Stikker Fogh af til NATO, forlanger et flertal af danskerne et nyvalg. Knap seks ud af ti - 57,9 procent af deltagerne i en meningsmåling for Catinet - mener, at Anders Fogh Rasmussen ikke bør overlade statsministerposten uden at udskrive valg. Blot hver tredje - 33,6 procent

- vil lade Løkke Rasmussen blive statsminister uden vælgermandat. Et folketingsvalg vil ifølge samme måling føre til regeringens fald og til en ny med Helle Thorning Schmidt som statsminister.

Regeringen har på stort set alle politikområder et solidt flertal imod sig. Uanset om Fogh bliver NATO-boss er det på tide at få ham og hans regering sparket ud.

55.000 unge danske krigsveteraner

Der sendes stadig flere frivillige soldater til imperialistiske krige og militæroperationer, og der bliver stadig flere krigsveteraner med problemer.

Det anslås, at der er 40.000 krigsveteraner fra tiden med Danmark som krigsførende nation – det vil sige fra de vestlige imperialistmagters bombninger i Jugoslavien og Kosovo og senere udstationering af beskyttelsesstyrker, over deltagelse i krige og konflikter i Eritrea, Kashmir, Georgien, Bosnien-Herzegovina og Kosovo til Irak og Afghanistan. Altså i tidsrummet 1994-95 og frem til i dag. Da der i stigende grad også har deltaget militære delinger med danske paramilitære civile soldater under private foretagenders ledelse, må begrebet krigsveteran også omfatte hjemvendte fra disse militærdelinger. Hvis vi tæller dem med, er veteranernes tal helt oppe på 55.000, blot fra invasionen af Irak og Afghanistan og frem til i dag.

Efter 18 år med danske soldater i krigshandlinger rundt om i verden har landet fået et stadig stigende veteranproblem. At komme fra den hjemlige fred ud i krigstilstand og retur igen giver en lang række følgeproblemer for mange af de hjemvendte soldater. Forsvaret og den danske stat er reelt uvidende om, hvilke skader der er tale om, og er også uvidende om, i hvor høj grad veteranerne lider af dem. Derfor findes der ikke nogen officielle tal for de hjemvendte soldaters skader, eller hvordan det går dem i det hele taget.

Skaderne bliver ikke mindre af, at soldaterne har deltaget i imperialismens voldsorgier.

Traumer og savn af adrenalinsus

Ved lidt søgen i diverse kilder kan vi få en ide om veteranernes tilstand. Psykiske traumer rammer mere end tyve procent af de hjemvendte soldater. Heraf lider de fleste af posttraumatisk stress-

syndrom (PTSD), men der er også tale om flashbacks, mareridt, søvnløshed, koncentrationsbesvær, gråd, depression, alkohol- og stofmisbrug, rodløshed og hjemløshed og selvmordstanker samt forsøg på at udrydde egen familie.

Undersøgelser, der er foretaget de sidste par år, viser, at følgevirkningerne af at have deltaget i en barbarisk uretfærdig imperialistisk krig også kan være en række fysiske skader, som ikke er opstået i egentlige kampsituationer, ligesom det kan være almindeligt dårligt helbred samt problemer med at tilpasse sig det normale liv med arbejde og familieliv.

Dansk soldat i Irak

Det har vist sig, at alle disse krigsskader har været tiltagende de senere år, i takt med krigens varighed og intensitet og barbariske karakter.

Alle disse symptomer svarer godt overens med de andre krigsførende nationer, som Danmark kan sammenlignes med, som Storbritannien, Frankrig, Rusland, Tyskland og andre samt regeringens *Big Brother* udi krig, USA.

Krigsskaderne har for en del hjemvendte soldater ført til, at de har fået atypiske reaktionsmønstre med de konsekvenser, der følger med dette. I de mest ekstreme tilfælde melder veteranerne sig under fanerne som livvagter i private hære, herunder væbnede paramilitære korps, som i stort tal arbejder i Irak og Afghanistan og andre steder i verdens krigszoner. Veteranerne er ligeledes efterspurgt hos rockere og andre voldelige bander, idet de har nogle færdigheder, der er stærkt efterspurgt i disse kredse, nemlig et godt kendskab til våbenbrug, sprængstoffer og vold. Gigantrøveriet af våben fra Antvorskov Kaserne er blot det seneste eksempel på kriminalitet begået af krigsveteraner i

samarbejde med aktive tjenstgørende udlandssoldater.

I almindelighed er de tidligere soldater efterspurgt indenfor vagtselskaber, der opererer i Danmark. Almindelige job som vagttjeneste hos G4S, det tidligere Falck, ISS og andre selskaber samt dørmandsjob og lignende er også populære blandt veteranerne. Man må ligeledes formode, at en del veteraner bliver rekrutteret af politiet, og af de mere suspekte og hemmelige væsener i Danmark, og måske også andre steder.

Hertil skal dog tilføjes, at en del veteraner også får almindelige job som dig og mig og fint indgår i det civile samfund.

De traumatiske hændelser under krigstjeneste har ført med sig, at nogle savner adrenalinsuset fra de "skarpe" situationer. En del får udløsning herfor gennem anerkendt ekstremsport såsom boksning, kampsport, faldskærmsudspring og lignende. Men der er en tendens til, at flere tager ulovlige og farlige midler i brug.

Det kan være dødsførsel gennem tæt bebyggede byområder med fare for andres liv og lemmer, skydning med stjålne våben mod skilte, træer og andet i by og på land og "afprøvning" af stjålet sprængstof i skov eller på mark og lignende.

Arbejderklassens dårligst stillede unge rekrutteres

Det har længe været kendt, at vores krigsminister og det såkaldte forsvar har haft mere end svært ved at rekruttere nyt menneskemateriale som kanonføde i Afghanistan.

Ikke nok med, at det er en ulovlig og krigsforbryderisk krig, man skal ned til, og det tilmed er farligt. Det har også været en hidtil uset mulighed for at få arbejde de seneste år, selv for de ufaglærte grupper.

Men dette har ikke fået de unge rekrutter til at stå i kø for at dræbe. De militære korps har talt om 'sammenbrud' og lavpunkt i unges villighed til at blive soldater.

Alligevel får militæret organiseret

tilstrækkeligt med mennesker til at fortsætte krigene. Godt nok bliver flere presset til at tage tur nummer to eller tre i krigszonerne. Det har ikke helt løst rekrutteringsproblemet, men det har gjort krigstraumerne hos disse mere erfarne soldater desto større.

Hvem er det, der bliver rekrutteret til dansk krigstjeneste, og hvorfor lader de sig rekruttere?

Den almindelige soldat bliver overvejende rekrutteret blandt unge mænd, der føler, at de har en triviell hverdag, og føler sig fremmedgjorte. Ikke mindst folk uden job eller med skiftende ufaglærte job, ringe uddannelse, ringe social ballast og manglende nærværende forældre.

Det kan være unge, der også har problemer i de menneskelige sociale relationer, hurtigt skiftende partnere, druk og anden misbrug, uhensigtsmæssig bilkørsel og uoverensstemmelser med lov og orden.

Udadtil siger disse unge soldater, at de kæmper for 'de vestlige værdier', kæmper for deres familie derhjemme og lignende. Men den virkelige grund kan sagtens være, at de vil have styr på deres liv, have mulighed for uddannelse, karriere og god løn. Alt det de bliver lovet i krigsministeriets vulgære kampanjer.

Desuden er der i mange ungdomskredse status i at være en sej soldat, en der har styr på det hele. Det peger jo også klart på, at det er blandt arbejderklassens dårligst stillede, der bliver rekrutteret til de laveste niveauer i det militære hierarki.

At hverken jobbet, karrieremulighederne og uddannelsen som menneske i krigszonerne svarer til, hvad man er blevet lovet, gør blot, at den, der kommer hjem som veteran, kan gemme på endnu mere frustration, mistillid til samfundet og manglende muligheder socialt, jobmæssigt og ikke mindst menneskeligt. Dette kan kun fremskynde den sociale rutsjetur ned ad den sociale rangstige.

Ingen hæder – men hjælp

Hærens Konstabelforening og grupper af veteraner og pårørende vil gerne have, at det danske folk hædrer de hjemvendte krigere. Men i betragtning af, at de danske soldater medvirker i en ulovlig røverkrig, en krig, der udkæmpes

især for USA's hær og administration med den hensigt at røve olie og andre råstoffer, røve land og strategiske baser for en fortsat kurs for at underlægge sig verden, kan der ikke blive tale om hæder til disse hjemvendte veteraner.

Ingen ære til soldater i en røverhær, ingen hæder til veteraner fra en uretfærdig og folkeretligt ulovlig røverkrig.

Derfor et klart nej til mindesmærker, flagdage, og i øvrigt markeringer til fordel for deltagerne i disse krige. De stakkels soldater, der kommer hjem som traumatiserede veteraner, endda til en modvillig befolkning, skal ikke hædres,

men må lære at forstå en kapitalistisk og imperialistisk hærs karakter som forbryderisk mod verdens folk.

En anden sag er så, at staten og regeringen, der i sidste ende er ansvarlige for veteranernes problemer efter deres krigsdeltagelse, må være forpligtet til at stille nødvendig hjælp til rådighed, når der er brug for den, og hvor der er brug for den.

Den bedste støtte, civilsamfundet kan give de aktive deltagere i imperialismens krige, er at stoppe krigene og trække soldaterne hjem.

KRR

Meningsmåling:

Stort flertal af danskere tror ikke på "sejr" i Afghanistan

Af Carsten Kofoed

En meningsmåling viser, at hele 55 procent af danskerne mener, at krigen i Afghanistan ikke kan "vindes". Kun 22 procent mener det modsatte.

Forklaringen for disse klare tal må især findes i den væbnede afghanske modstandskamp, som bare er blevet stærkere og stærkere, og som sidste år sendte 12 danske besættere hjem i en etværelses med låg. Danskerne ved nu, at Taliban og resten af den afghanske modstandsbevægelse ikke kan besejres.

Så kunne man måske foranlediges til at tro, at der så også ville være et flertal for dansk tilbagetrækning. Men sådan forholder det sig ikke ifølge meningsmålingen.

48 procent er for fortsat dansk militær tilstedeværelse, mens 41 er imod. Selvom de 48 procent alligevel er betydeligt mindre end procenten i Folketinget, hvor alle undtagen SF og Enhedslisten står bag uendelig krig i Afghanistan, så er det dog næsten hver anden dansker.

Årsagerne til dette er flere. Først og fremmest opfattes de danske soldater af mange danskere som anderledes og mere menneskelige end soldater fra eksempelvis USA.

"Vi hjælper og genopbygger derinde," er et af disse forrykte udsagn, som udtrykker dansk chauvinisme. Sågar de såkaldte krigsmodstandere, SF og

Enhedslisten, har bidraget til at skønne de danske besætteres forbrydelser ved at udtrykke sympati for dem og sige, at de er på en umulig opgave, men ellers gør det godt osv., i stedet for at slå fast, at mens afghanere skrider af smerte i torturfængslerne i Kabul, Kandahar, Lashkar Gah og andre steder, så er det blandt andre danskere, der afleverer disse fanger til torturbødlerne.

Eller når amerikanske bombefly bomber og dræber civile, så sker det også på dansk foranledning, når de danske besættelsestropper eksempelvis er i problemer mod afghanske modstandsfolk.

Denne støtte til den "gode" danske besættelse har været SF og Enhedslistens egentlige bidrag i krigen mod Afghanistan.

Men der findes ingen "god" besættelse eller besætter. Alle fremmede tropper og med besættelsesmagten forbundne personer i Afghanistan, uanset nationalitet, er kriminelle. Fra kokken, der laver mad til besættelsestropperne, over marineinfanteristen, der i ren blodrus plaffer løs mod alt, hvad der bevæger sig, og efterretningsoffice-ren, der organiserer agentvirksomhed mod det afghanske folk, til piloten, der tømmer sin dødbringende last over afghanske hjem.

Boykot Israel på gaden: Reaktionen hylér

Boykot Israel Initiativet er igen på gaden med landsdækkende aktionsdage, mens reaktionens bannerførere kaster med bæ.

Boykot Israel-aktivister gik lørdag den 14. februar på gaden over hele landet. Det skete for at protestere imod Israels besættelse af de palæstinensiske områder og for at protestere over Israels massakrer i Gaza. Men det skete også under vilde protesthyl fra den sorte reaktions side.

Der blev uddelt Boykot Israel-løbesedler til kunderne foran de forskellige supermarkeder, og der blev sat Boykot Israel-klistermærker på israelske produkter, især frugt og grønt. Kunderne tog som regel godt imod materialerne. Det gjorde flere butiksbestyrere også.

Men en enkelt Irma-bestyrer (Rantzausgade, København) blev meget vred, da aktivisterne satte boykot-klister-

Aktivist uddeler Boykot Israel-løbesedler til kunderne foran supermarked.

mærker på økologiske peberfrugter fra Israel, der var placeret i kasser ud til gaden.

"I må holde jeres politik ude fra min butik," mente han (og tilkaldte politiet,

der kom og hurtigt forsvandt igen). Aktivisterne svarede, at det er et politisk valg fra Irmas/Coop Danmarks side at indkøbe varer fra besættelsesmagten Israel. Og opfordrede til boykot

Til forbrugerne:

Boykot israelske varer

Boykot Israel kampagnen opfordrer til boykot af israelske varer i alle danske butikker og supermarkeder. Det gør vi for at lægge politisk og økonomisk pres på staten Israel.

Når danske supermarkeds kæder handler med Israel, støtter de staten Israel økonomisk.

I årevis har Israel – i modstrid med en lang række FN-erklæringer – holdt Vestbredden og Gaza besat. Det har ikke fået 'det internationale samfund' til at reagere. Men vi – befolkningerne – kan ikke se passivt til, mens Israel fortsætter med at negligere internationale konventioner og krænke palæstinenserne menneskerettigheder.

Boykot er en aktionsform, hvor alle kan være med. Boykot viste sin beret-

tigelse, da den internationale boykot mod apartheidregimet i Sydafrika nedefra pressede 'verden' til at tage affære. Boykotkampagnen var med til at tvinge det racistiske styre i Sydafrika væk fra magten.

Ikke mindst i den nuværende situation (begyndelsen af 2009), hvor Israel har gennemført grusomme massakrer på den palæstinensiske befolkning i Gaza, er der grund til at handle.

Boykotten må intensiveres, og vi må kræve:

**Stop belejringen af Gaza
Fjern alle bosættelserne på Vestbredden
Riv Apartheidmuren ned**

Israel må isoleres internationalt og skal presses politisk, kulturelt og økonomisk.

Boykotten må omfatte alle områder, hvor vi møder staten Israel.

Bl.a. følgende varer er produceret i Israel:

Frugt og grønt: Carmel, Jaffa Top
Tomatjuice: El Dorado
Blomster
Vin: Carmel, Galilee,
Kosmetik: Ahava, Moraz
Metal: Iscar

Læs mere på hjemmesiden boykotisrael.dk, og send os besked, hvis du finder nye israelske produkter i butikkerne.

**www.boykotisrael.dk –
boykotisrael@gmail.com**

af israelske varer.

I flere butikker var varerne mærket med forkert oprindelsesland. Avocadoer i butikker både fra Dansk Supermarked og Coop Danmark var mærket med Sydafrika som oprindelsesland, selvom de kommer fra Israel.

Andre israelske varer manglede oprindelsesland. Og citrusfrugter og Sharon-frugter var mærket med Spanien som oprindelsesland, selvom frugterne lå i kasser mærket Carmel/Tel Aviv/Israel. Det gjorde aktivisterne naturligvis butiksbestyrerne opmærksom på, og disse henviste så til hovedsæderne i Dansk Supermarked og Coop Danmark.

Landsfremstødet foregik ikke uden vilde protestskrig fra den sorte reaktions side. Dansk Folkeparti opfordrede til israelsk støttekøb, mens den israelske ambassadør udtrykte vrede over aktionen. Jyllands Posten begik en leder, som slår dets egne nyere bundrekorder i løgnagtighed og hetz.

Det hedder heri bl.a.:

"Lørdag vil det ubehagelige sammenrend i 'Boykot Israel'-kampagnen foranstalte en landsdækkende boykotaktion mod israelske varer i danske butikker. 'Køb ikke hos jøder'. Sådan skreg Hitlers SA-bøller i gaderne i Tyskland i 1930'erne. Sådan overmalede de jødiske butiksruder. Vi ved alle, hvor det endte – i Auschwitz og folke-drab."

Effekten af Jyllands Postens udladninger reduceres til ingenting, når man ved, at netop denne avis i sin tid udtrykte den største forståelse for Hitlers 'tackling af jødeproblemet' i Tyskland i 1930'erne. Og lighedstegnet mellem Israel og jøder er demagogisk svindel.

Enkelte nazister har naturligvis prøvet at fiske i rørte vande. "Køber du i en jødisk forretning – så støtter du terrorstaten Israel!!! Køb ikke hos jøder!" hed det i et indlæg i avisen.dk. Boykot Israel tager klart afstand fra dette. Opfordringen til boykot gælder varer fra Israel, ikke forretningsindehaveres etnicitet. Antisemitisme er ikke velkommen.

Næste landsdækkende aktionsdag bliver lørdag den 28.2.09.

Vanvittig demagogi for at forsvare Israel

Med Jyllands Postens leder fra den 13. februar, 'Køb ikke hos jøder', der er rettet imod Boykot Israel-kampagnen, må man konstatere, at avisen fuldt og helt lever op til sit ry som det mest reaktionære dagblad i Danmark.

Det er et ry, der ikke kommer af ingenting. Jyllands Posten understreger det selv igen og igen og roser sig tilmed af det. For ikke så længe siden var det som initiativtager til muslimhetzen med Muhammedtegningerne, der havde karakter af en international politisk intrige. Og for længe siden, med anerne i orden, helt tilbage til 30'erne i sidste århundrede, hvor Jyllandsposten fik det fortjente tilnavn 'Jyllandspesten', da bladet i en lang række ledende og kommenterende artikler hyldede Hitler-diktaturet som en inspiration også for Danmark.

I lederen den 13. juli forsøger avisen at vende tingene på hovedet. Den foregiver demagogisk, at Boykot Israels kampagne mod israelske varer og andet er rettet imod jøder som etnisk og religiøs gruppe. Det er et forsøg på at komme det forbryderiske apartheid-Israel til undsætning, som netop har begået uhyrlige massakrer og krigsforbrydelser på den palæstinensiske befolkning i Gaza.

I lederen fra dagen før Boykot Israel Kampagnens landsaktionsdag den 14. februar hedder det:

"Lørdag vil det ubehagelige sammenrend i Boykot Israel Kampagnen foranstalte en landsdækkende boykotaktion mod israelske varer i danske butikker. Man kan vende og dreje det, som man vil: 'Køb ikke hos jøder' står malet med skammens pensel over dette uværdige initiativ."

Dette er en svinsk forvanskning uden indhold. Det er ikke jødiske ejere/indehavere, der boykottes, men en stat med dens institutioner og internationale handel. Det er kæder og supermarkeder, der handler med israelske varer, som opfordres til at lade være med det gennem en forbrugerboykot.

Det er en kampagne, som helt kan sammenlignes med den boykotkam-

pagne, der blev gennemført mod Sydafrika under apartheid-regimet, som fængslede Mandela og tusindvis af andre modstandere og myrdede, forfulgte og eksilerede andre titusinder. Det var også dengang en kampagne, der havde rod i den danske befolkning, men som blev imødegået og bekæmpet af borgerlige kræfter med Jyllands Posten i forreste række som talerør for det reaktionære Danmark. Den sydafrikanske apartheidmodstander Desmond Tutu har i øvrigt betegnet forholdene for palæstinenserne i dag som værre end de sortes forhold under apartheid.

Jyllands Posten forsøger med grove beskyldninger og insinuationer om nazisme i Boykot Israel Kampagnen at dække over det terroristiske Israels seneste forbrydelser. Men lederen er så tyk og skinger, at dens troværdighed kan ligge på et meget lille sted.

Uanset de vestlige regerings faktiske opbakning til Israels massakrer har verdens folk i stadig højere grad fået øjnene op for, at det Israel, hvor store dele af befolkningen har aner tilbage fra koncentrationslejrene, i dag på nazistagtig facon selv behandler det besatte palæstinensiske folk som undermennesker. Ikke ved krematorier, men gennem terror, massakrer og udsultning. I Israel selv behandles palæstinensere og arabere som mennesker af 3. klasse. Jyllands Postens skingre tone har uden tvivl sin baggrund i, at billedet af det zionistiske Israel som en stat, der blot forsøger at tage vare på et stadig forfulgt folks sikkerhed, krakelerer.

Det seneste udtryk for dette er den brede sympati i nabolandet Sverige, der lige nu udvikles for at hindre Israel i at spille Davis Cup-match i Malmø. Det er også et udtryk for kravet om boykot. Det bakkes op af borgmesteren i Malmø og har givet dønninger ud over hele verden. Indtil nu har det betydet, at det er besluttet, at kampen afvikles uden tilskuere.

Boykot Israel-bevægelsen er kommet for at blive stærkere, så længe Israel bryder international lov.

Frit valg: Går ned i løn – eller skrid

Det går kun nedad og nedad – krisen uddybes, aktiemarkedet bryder sammen, produktionen falder brat over hele verden – og arbejderne stille sover for valget mellem fyreseddel og lønnedgang, eller begge dele

Den økonomiske krise der forsætter med at uddybes både internationalt og i Danmark. Der kommer hele tiden nye oplysninger, tal og krav på bordet som indikerer, at virksomhederne indstiller sig på en længerevarende krise, hvor de forsøger at få maksimalt ud af det ved fyringer, løntrykning og rationalisering.

Et tegn på hvor hårdt ramt industriproduktionen nu er, får man i den nuværende udvikling af aktiekurserne verden over. Der investeres ikke i aktier i forventet om indtjening ved produktion. Mandag den 23. februar faldt de

"Vores grise – vores arbejde" lød det mandag den 23. februar fra arbejdere på Danish Crowns svineslagteri i Holstebro, i demonstration for at bevare deres arbejdsplads.

amerikanske Dow Jones-indeks og S+P500-indeks med mere end tre procent til det laveste niveau siden 1997 - et godt stykke før det store kunstige boom, som nu hævnner sig.

Faldet på de amerikanske børser sammenlignes nu med faldet under Den Store Depression, der begyndte i 1929

og fortsatte ind 1930'erne. Dengang forsvandt 80 procent af aktieværdierne over tre år. På nuværende tidspunkt er cirka 50 procent af aktieværdierne forsvundet på blot ét år.

Det er stadigvæk langt fra bunden. Det bliver værre endnu.

Internationale økonomer erklærer nu, at den nuværende krise i virkeligheden bliver dybere og mere længerevarende end krisen i 30'erne. Lige nu tales der også om at Storbritannien og de fire nye østeuropæiske EU-lande Estland, Letland og Litauen samt Ungarn står i fare for statsbankerot. I de tre baltiske lande er væksten i minus med 10 pct., i Letland alene med 12.

Arbejdskøberkrav om direkte lønsenkning

Syv ud af ti medlemmer i Dansk Metal oplever, at antallet af ordrer falder, og over 60 pct. har oplevet afskedigelser på arbejdspladsen.

På det seneste har Danish Crown også meldt sig på banen med udmelding

Arbejde i Danmark skal ske på danske vilkår

Udtalelse fra Folkebevægelsen mod EU's forretningsudvalg

Folkebevægelsen mod EU kræver, at Folketinget beslutter, at udenlandske arbejdere kun kan få arbejdstilladelse, hvis de er omfattet af en dansk overenskomst mellem arbejdsgiverne og lønmodtagernes organisationer.

Folkebevægelsen mod EU støtter arbejdernes ret til at tage til andre lande for at søge efter arbejde. Vi ønsker blot ikke, at de skal kunne underbetales, så arbejderne får påtvunget en konkurrence om at arbejde til den dårligste løn og under de dårligste vilkår.

Den økonomiske krise har forstærket dette problem, og det vil især få betydning, når de begrænsninger, der findes i Østtalen, ophæves den 1.maj.

Kæmpe nedgang i flytrafik - Nu skal der sættes ind!

3F-Kastrup vil have bedre muligheder for efteruddannelse og omskoling og kræver forhøjelse af dagpengesatsen.

Den økonomiske krise gør nu rigtig ondt i flybranchen. Fra september til januar kom der flere end 600.000 færre passagerer igennem Københavns Lufthavn. Alene i januar måned var der 218.000 færre passagerer. Nedgangen i luftfartsbranchen er værre end efter 11. september 2001.

- Det er gået utroligt stærkt. Nedgangen har ramt enormt kraftigt, siger Henrik Bay-Clausen, der er formand for 3F i Kastrup.

Den faldende flytrafik kan mærkes i fagforeningen, hvor ca. 4.000 af fagforeningens medlemmer arbejder direkte i

luftfartsbranchen.

- Det går hårdt ud over vores medlemmer. En række virksomheder i lufthavnen gået konkurs, og andre varsler fyringer af hundredvis af medarbejdere, siger Henrik Bay-Clausen.

- Vores medlemmer får et økonomisk chok, når de oplever, at dagpengeniveauet kun er lidt mere end det halve af, hvad de normalt har tjent. Der er virkelig behov for at få hævet satserne, ellers ender det med, at folk må gå fra hus og hjem, siger formanden og efterlyser samtidig bedre redskaber til uddannelse af de ledige.

- Der er god vilje, men utilstrækkelige muligheder på de uddannelsessteder, der skal hjælpe arbejdsmarkedet i en situation med stigende ledighed. Det virker, som systemerne mangler penge og er gået ned i gear i forhold til opgave med hurtig opkvalificering af ledige, siger Henrik Bay-Clausen.

om fyring af omkring 850 slagteriarbejdere. Slagteriet i Holstebro og udbeningsvirksomheden i Rødding skal lukkes. Der er ingen tvivl om at den nu forventede langvarige krise også nu skal udnyttes til rationaliseringer med fyringer og forsøg på lønsenkning.

IT giganten HP 'går i spidsen' i Danmark med en kampagne for direkte lønsenkning for sine 700 ansatte. Den har stiller dem overfor en såkaldt 'frivillig' ordning: Enten går flertallet af de ansatte med til en 'frivillig lønsenkning' - eller også bliver der taget fyringsrunder i brug.

HP's direktør har opfordret de ansatte til at gå mellem 2.5 og 5 procent ned i løn som led i en spareplan, der blev dekretet fra koncernens amerikanske hovedsæde.

Både it-fagforeningerne Prosa og SamData advarer imod en sådan udvikling. Formanden for Prosa Niels Bertelsen kalder det for en 'dødsspiral', som går ud over de ansatte.

SamData's formand Pia Brade udtaler, at det er et umenneskeligt pres, der lægges på de ansatte - og at man vil fastholde samme lønniveau som i dag så længe man udfører det samme arbejde.

Fyringsfrygt

De igangværende fyringsbølger sætter sine spor hos de ansatte, som frygter at blive fyret. En nylig undersøgelse for bankansatte viser, at 54 procent for de seneste 12 måneder er gået syge på arbejde.

- Det bekymrer mig, at andelen af medarbejdere, der går syge på arbejdet, er stigende. Det kan måske hænge sammen med, at mange er utrygge og frygter for deres job i denne krisetid, siger Kent Petersen, Finansforbundets næstformand.

Ved dets undersøgelse af over 2.800 medlemmers arbejdsliv i 2006 angav 52 procent, at de gik syge på arbejde. 63 procent angav dengang, at det var af hensyn til kollegerne, og 40 procent angav hensyn til kunderne.

Samtidig med at flere nu går på arbejde, selvom de er syge, er sygefraværet steget fra 6,5 dage i 2006 til 7,4 dage pr. medarbejder pr. år i 2008/2009 - et udtryk for øgede belastninger og øget jobstress.

Vi vandt en rejse! (I)

Vivian og jeg stod over for to ugers ferie. Vi havde så småt indstillet os på at blive hjemme, slappe af og håndtere mange af de "hængere", som vi ikke når i en travl hverdag. Fredag aften - et par timer inde i vores ferie - finder og booker Vivian to ugers rejse til Fuerteventura, som er en vulkanø i øgruppen De Kanariske Øer. Besøget på rejsebureauets hjemmeside stod os i 3.000 kr. pr. snude.

Søndag eftermiddag er vi indlogeret på hotel med egen lejlighed i byen Corralejo. Vi er trætte, så vi nøjes med at foretage lidt indkøb i et nærliggende supermarked, hvor vi forsyner os med lidt morgenmad til næste dag. Det lille indblik i byen betyder, at vi vurderer, at stemningen er behagelig. Det er et helt traditionelt chartersted, men uden for sæsonen er antallet af turister på det absolutte lavmål, og frem for alt er de handlende ikke anmassende. Vi har tidligere besøgt rejsemål, hvor der stod tiggere på hvert gadehjørne, der med truende attituder ville bomme "yankees" for smøger og penge. Vores levevilkår og forhold er ganske vist lysår fra deres, men hjælpe dem ud af fattigdommen magter vi jo ikke.

Stemningen i Corralejo virker fin.

Da uret slår mandag morgen, beslutter vi os til at visitere et marked. På vejen dertil påkalder en ung mand os sin opmærksomhed:

- *Where are you from?* klinger det på flydende engelsk.

Vi svarer høfligt, og jeg benytter lejligheden til at spørge om distancen til markedet, som vi stadig ikke har i sigte. Der er cirka en kilometer dertil, men han anbefaler det ikke. Det viser sig, at han er hollænder og arbejder for et firma, som medvirker til at forbedre området efter turisternes behov. Til det brug har han et lille spørgeskema, som vi på små tre minutter besvarer. Der er ingen diktedirer. Til afslutning får vi så lov til at trække et lod hver i form af en lukket kuvert.

Vivian åbner sin, hvori der ligger en lille papirlap, som giver adgang til en gratis flaske vin. I min kuvert ligger der en lignende lap, som meddeler, at vi har vundet et ferieophold.

- *Waaaauuw*, udbryder han.

- *Vi har været heldige*, fortsætter han med stort tryk på "vi". Han forklarer, at det selvfølgelig er yderst sjældent, det sker, og at hans del i dette lod er en provision på 20 €. Firmaets kontor ligger fem minutters gang derfra, og hvis vi vil gøre ham den tjeneste at følge med, så kan vi modtage præmierne, mens han kan indløse sin provision.

Vivian og jeg kigger på hinanden. Der stikker noget under, meddeler vore skeptiske blikke. Markedet lukker om en god time, men vi er jo på ferie, så vi vælger at få opklaret mysteriet.

På vejen til kontoret forklarer han, at vi frit kan vælge et ophold på deres ressourcer på forskellige kanariske øer. Vi kan vælge et to ugers ophold

for to eller én uges ophold for fire. Han er derfor interesseret i, om vi har børn. De fem minutters gang forløber hurtigt. Samtalen er i konstant bevægelse.

Ved indgangen til firmaet, som holder til på et lækkert hotel, instruerer han os i, at vedkommende, vi skal snakke med, vil bede om halvdelen af vores tid:

- *I skal bare sige "ja" og så gå efter ti minutter.*

Vi bliver henvist til receptionen, og hollænderen vil skaffe en kollega, der er islænder, men taler dansk.

Ventetiden er ultrakort, så vi når kun at afklare en fælles holdning til, at konsekvensen af denne manøvre sandsynligvis vil koste os markedsbesøget.

Hvilken destination vælger Vivian og Flemming?

Følg med i næste nummer af Kommunistisk Politik

Reno

Den gamle Ravn

Saxo W. Wiegell (f. 1845 i København, d. 1909 i USA) var den oplagte kandidat til at overtage udgivelsen af det revolutionære socialdemokratiske ugeblad *Ravnen*, da dets første redaktør Harald Brix blev fængslet efter et utal af beslaglæggelser. Han blev uddannet som maler på kunstakademiet – efter at han havde været frivillig ved Dybbøl 1864- og udsendte en samling digte og sange i 1860erne.

Han sluttede sig til det marxistiske socialdemokrati – og udsendte *Ravnen* gennem halvandet år (april 1877 – september 1878) under titlen *Den gamle Ravn* – med en *Ravnesang* som et af de faste elementer. Her bringes tre eksempler.

Efter halvandet år overgik udgivelsen af *Ravnen* til partiet. Wiegell

fortsatte som skribent og tegner – samtidig med han blev redaktør af partiets dagblad *Socialdemokraten*. Han udsendte i eget navn i 1878 ”*Den røde Fane. Socialistiske Digte*” – den første egentlige socialistiske digtsamling i Danmark.

Politifølgelsen fortsatte imidlertid – og i september 1879 emigre-rede han til New York med kone

og en datter – med en fængselsdom hængende i Højesteret og udsigt til en hel stribe. Han nedsatte sig som dekorationsmaler og kunstmaler og fortsatte i en årrække med korrespondancer fra det nye land til *Social-Demokraten*.

Saxo Wiegell er officielt opført som formand for det revolutionære Social Demokratiet 1878-79.

Jeg så ham vandre

Jeg så ham vandre på linen deroppe, langt over træernes svajende toppe; til publikums morskab han vovede livet, og publikum jublede, det er givet.

Det gyste enkelte mellem de mange og bortvendte hovedet nogle gange, men nysgerrig gabed den store vrimmel op mod den skyede mørkegrå himmel.

Med træsko på og med tilspidset hue var kunstneren virkelig morsom at skue; hans ansigt var hvidsminket alle vegne, så det var umuligt at se ham blegne.

Men en gang var han dog ved at glide, men sin balance han genvandt i tide; et skrig undslap ham, men mængden opfatter det bare som spøg, bryder ud i latter.

En eneste blandt dem, hans stakkels kone, istemmer ikke den jublende tone; hver dag ser hun manden lege med døden, for derved at bjærge husly og føden.

Hvad nytter det vel han i publikums gunst er, hun lider dødsangst hver gang han gør kunster; ti, sæt at han snubler, at linen brister, sin fuldtro ven og forsøger hun mister.

Men denne slags følelsspørgsmål kun gælder for lutter nonsens, for små bagateller, når publikum rigtig til gavns skal mores og Tivoliaktionærene fo’res.

Man kalder de folkeslag for barbarer, som hane- og tyrekampe forsvare. Et selskab om alle slags kre’tur hegner, men men’skenes liv man for intet regner.

Men hvad giver tidsånden sligt et stempel vel andet end fyrsternes rå eksempel? Ti fyrster har k r i g e som trumf på hånden mod frihedsideen og folkeånden.

2. september 1877

Ravnesange
Saxo W. Wiegells ”Den gamle ravn” (1877-78)

Når nogle konger mødes

Når nogle konger mødes, da favner de hinanden, da kyskes de på munden, på kinden og på panden. Da kalder de hinanden for bedste ven og broder, og spiller smukt på alle sympatetiske noder.

De taler højt om venskab, som de tro vil bevare, og alle deres løfter er så mageløs rare; de skænker da hinanden den allerstørste orden, og der er fred og slet ingen fare nu på jorden.

Og skilles de, så favnes de atter ømt og kyskes, og fred smukt over begge nationerne der lyses, og pressen flyder over blot af festreferater, og melder så om pagter mellem kongernes stater.

Men bedst som mængden priser ret de fredsæle toner, indkøber man geværer, krigsskibe og kanoner, man indkalder hære og udruster store flåder, og alting en sig nærmende alvorstid forråder.

Så veksles der depecher, man brummer og man truer, og snart står krigen i de forfærdeligste luer. Kartovens dumpe torden hen over valen drøner, og dødens skarpe glavind nedmejer folkets sønner.

Men fjernt fra selve kampen de vise konger troner, de vil ej gerne være til skive for kanoner; men slutter de blot freden, og redder de blot æren, da drager stolt de hjemad, i spidsen foran hæren.

Og kongerne de mødes da atter ret som venner, og kyskes pænt igen i alle kanter og ender, og sværger dyrt, at freden skal til evig tid vare; er slige konger tosser eller hykler’ske narre?

Hvad eller foranstalter de vel kun slagterier, og tænker, at de derved for en tid sig befrier for ungdommens glødende, mest frihedsvarme kræfter, der dristigt higer hen mod selvstyrets gyldne scepter.

Men findes der end konger med slige principper, så tør dog *Ravnen* påstå, at målet dem glipper; ti netop denne slæben et folk til slagterbænken, vil just bidrage til, at det bryder trældomslænken.

28. oktober 1877

Op! arbejdets sønner!

Op! arbejdets sønner! Vågn op dog! Vågn op, og afryster trældommens lænker; nu lystrer I piskens som lydige top; for guldets I gør de grinagtigste hop, og sjælden på friheden tænker.

I er dog vel ikke kun redskaber, der er skabte til værktøj for andre; I have dog følelse sikkert enhver, og nogen, som ret I af hjertet har kær; I burde en bedre vej vandre.

I burde forstå, at ej lænker og åg er hædrende, nyttige byrder; nu træller I i kapitalmagts brog, og vandre som lydige, ydmyge drog i mørke blandt salvede hyrder.

De lover jer himlens det rødeste guld hinsides bag evighedsproten, mens selv de de beklipper jer dejlige uld, og klæder derpå, med en mine så huld, jer af næsten lige til skjorten.

Og I siger tak, ret som lydige børn, der lydigt må kysse på riset, skønt I have vinger som stolteste ørn, og kraft som den lådne og bomstærke bjørn, og let kunne undgå forliset.

Og derfor gentager vi endnu en gang: Vågn op dog! I arbejdets sønner; om vejen til friheden end er lidt lang, går ’*Ravnen*’ jo foran med spil og med sang, og vandringen tifold sig lønner.

12. maj 1878

Fighters+Lovers i Højesteret

Den 5. og 6. marts skal T-shirt-folkene fra Fighters+Lovers forsvare sig mod terror-anklager i Højesteret. Det bliver den foreløbige afslutning på en af de mest usædvanlige politiske retssager i Danmark.

Seks personer fra Fighters+Lovers er anklaget efter den hårde terrorparagraf 114b, der kan give op til ti års fængsel. T-shirtmagerne er tidligere blevet både dømt og frikendt i den opsigtsvækkende sag, der har sat debatten om politiske frihedsrettigheder på dagsordenen.

Højesteret vil enten idømme de tiltalte fængsel eller frifinde dem. Der er ingen mellemvej i den kontroversielle T-shirt-sag.

- Det er helt gaskak, at vores T-shirt bliver anset for at være terrorisme. Solidaritet er ikke en forbrydelse, og justitsministeren gør de virkelige terrorister en stor tjeneste ved at undergrave vores

demokratiske rettigheder på den her måde, udtaler den terror-anklagede Katrine Willumsen fra Fighters+Lovers.

Udfaldet kan få store konsekvenser, ikke blot rent menneskeligt for de tiltalte, men især for hvordan den såkaldte krig mod terror vil gribe ind i politiske frihedsrettigheder i det danske samfund.

- Kernen i et demokrati er retten til at vise sin uenighed. Terrorlovgivningen angriber vores politiske frihedsrettigheder, og derfor er den farlig for demokratiet, udtaler Michael Schøllardt, direktør for Fighters+Lovers.

Fighters+Lovers arbejder i grænselandet mellem mode, kultur og politik. I en unfair verden står F+L op for solidaritet og retten til at kæmpe for frihed. F+L er solidariske med befrielsesbevægelserne PFLP i Palæstina og FARC i Colombia. F+L mener, at PFLP og FARC hverken er engle eller dæmoner, men mennesker, der kæmper en legitim kamp mod henholdsvis Israels ulovlige besættelse og det brutale colombianske regime.

Tredje gang er frihedens gang

I 2007 viste en pure frifindelse i byretten, at frihedskamp og solidaritet ikke er terrorisme. Men i 2008 viste skes fængselsdomme i landsretten, at det politiske klima for tiden ikke giver plads til at være uenig med den danske regering. Nu er det op til højesteret at vælge side. Kan solidariske T-shirts være terror?

Fighters+Lovers siger:

- Vi accepterer ikke landsrettens

dom, og derfor gav det håb og kampgejst, at så mange blandede sig i debatten i efteråret og var med til at vise, at vi ikke bøjer nakken. Nu er vi fulde af forventning til at fortsætte debatten i Højesteret. Vigtige politiske beslutninger bør ikke træffes bag retslokalernes lukkede døre. Men er det her, slaget skal stå, så tager vi både kampen derinde og ude i virkeligheden!

- Vi håber at gøre det sammen med alle jer, der heller ikke mener, staten skal indskrænke vores frihedsrettigheder, og som ikke vil hjælpe krigeriske regimer med at besvare legitime protester med bomber og terrorstempling. Hjælp os med at erklære denne mørke periode for et overstået kapitel. Fighters+Lovers er fit for fight og klar til at udråbe en ny tidsalder i dialogens og frihedens navn. Vi håber, at den store opbakning, der gav os vind i sejlene ved de første to retssager, vil blæse igen.

Tredje gang er frihedens gang.

"Watch out for justice!"

Firmaets nye kollektion består af mode- rigtige armbåndsure. Overskuddet er øremærket til advokatgrupper, der yder retshjælp til politiske fanger i israelske og colombianske fængsler.

- Filosofien bag vores nye ure er, at selvom tiden går, så er der værdier som frihed og retfærdighed, som består, forklarer den terror-anklagede Ulrik S. Kohl fra Fighters+Lovers.

Retsmøderne ligger den 5. marts klokken 8.30-14.30 og den 6. marts klokken 8.30-10.00 i Højesteret, Prins Jørgens Gård, 1218 København K. Folk opfordres til at vise støtte dér.

T-shirt-sagen kort

- I februar 2006 lancerer F+L en T-shirt-kollektion til støtte for et plakatværksted drevet af PFLP og en radiostation drevet af FARC. På foranledning af daværende justitsminister Lene Espersen bliver T-shirt-folkene tiltalt for terrorstøtte.

- I december 2007 bliver F+L frifundet af Københavns Byret, der ikke finder grundlag for at betegne FARC og PFLP som terrorister. Statsadvokaten anker dommen.

- I september 2008 idømmer Østre Landsret seks tiltalte op til et halvt års ubetinget fængsel efter terrorlovens § 114. En enkelt dommer stemmer for frifindelse. Fighters+Lovers anker dommen.

- 5. marts 2009: T-shirt-sagen starter i Højesteret.

Malmö, Sverige:

Stop skammens tennismatch

Den planlagte Davis Cup match mellem Sverige og Israel den 6.-8. marts i Malmö vækker vrede og modstand hos den svenske befolkning - og ikke mindst i Malmö.

'Netværket mod Israels krig og besættelse' har stillet sig i spidsen for en Stop matchen-kampagne med rod i græsroddero og med udgangspunkt i gader og stræder. Den har ført en omfattende mediekampagne via internettet – se www.stoppamatchen.se.

Stoppa Matchen Kampagnen har allerede længe mobiliseret til en protestdemonstration lørdag den 7. marts i Malmö. Nu har også danske boykottilhængere meldt deres ankomst. Den danske Boykot Israel-kampagne opfordrer til at deltage. Boykot betyder også boykot af israelske sportsarrangementer.

I Malmö har kampagnen også fået opbakning fra byens borgmester. Han ønsker ikke at lægge byens gode navn og rygte til en idrætsskamp oven på Israels kriminelle massakrer i Gaza. Kommunen har også besluttet, at de ikke vil lukke tilskuere ind til kampen.

At tennismatchen afvikles uden tilskuere opfatter Stoppa Matchen-Kampagnen som en halv sejr, men har aldrig tænkt sig at stille sig tilfreds med dette. Kravet er at kampen helt aflyses.

Men den brede folkelige mobilisering af modstanden får tingene til at udvikle sig yderligere.

Ifølge de seneste rapporter overvejes det nu helt at flytte kampen fra Malmö til Stockholm.

Hertil udtaler Mohammad Yousuf fra kampagnen:

- Vor stillingtagen står fast. Det spiller ingen rolle om det bliver Malmö, Stockholm eller nogen anden by. Vi kræver: Stop denne skammens match! Sverige må tage stilling mod Israels krig mod Gazas civilbefolkning, mod muren, mod de illegale bosættelser, mod vejspærringer mod besættelsen.

Tennismatchen er planlagt til at løbe ove tre dage over weekenden, der afsluttes med søndag den 8. marts – som også er kvindernes internationale kampdag. Det er yderligere en grund til at vise Israel, at dets hensynsløse krige mod palæstinensere og arabere med et flertal af kvinder og børn som ofre ikke vil blive tålt. Det er slut med det!

Overalt, hvor modstanden mod Israels kriminelle optræden udvikler sig, forsøger Israels zionistiske venner at afmontere modstanden med anklager om antisemitisme og jødehad. Det gjorde Jyllands Posten i Danmark, da Boykot Israel gik på gaden – og nu prøver også lederen i Skånska Dagbladet at fremstille kampagnen mod tennismatchen som en kampagne vendt mod jøder.

Mden i virkeligheden drejer en sådan kampagne sig om folks forsvar af folkeretten imod krigsforbrydelse, forsvaret af FN resolutioner om palæstinensernes nationale rettigheder og for-

svar af palæstinensernes ret til at vende tilbage. Det er samtidig et krav om at den illegale apartheidmur rives ned og at Israel må fjerne sine bosættelser – og en fastslåen af at et besat folk har legitime ret til at gøre modstand. Det er alt sammen legitime krav, der kolliderer med Israels zionistiske projekt.

Tag til 'Stoppa Matchen' demonstration i Malmö 7. marts

Boykot Israel opfordrer til at deltage i Stoppa Matchen demonstration

i Malmö lørdag den 7. marts kl. 11 på Store Torget i Malmøs centrum.

Davis Cup tenniskampene spilles i Malmö i dagene 6.-8. marts.

36 organisationer arbejder for at stoppe kampene mellem Israel og Sverige. Ikke mindst på baggrund af Israels massakrer i Gaza er det nødvendigt at boykotte Israel, udtaler Stoppa Matchen-Bojkotta Israel – initiativet.

Læs mere på: stoppamatchen.se

Tag toget eller bussen til Malmö station og gå derfra til Store Torget i centrum. Der forventes 10.000 mennesker til demonstrationen.

Vi medbringer Boykot Israel bannere og Palæstina-bannere.

Boykot Israel – også sportsligt.

www.boykotisrael.dk

Obama og Imperiet

Af William Blum

William Blums gennemgang af påtrængende forandringer i amerikansk udenrigspolitik nævner ikke det afrikanske kontinent, hvor den ny præsident vil spille en betydelig rolle, men han kommer rundt om en hel del i dette 'åbne brev'.

Hvad der end måtte forekomme af gode forandringer i ikke-udenrigspolitiske spørgsmål, som f.eks. hvad der allerede er sket vedrørende miljø og abort, så har jeg hele tiden hævdet, at Obama-administrationen ikke vil bevirke nogen væsentlig forandring i den amerikanske udenrigspolitik; meget lidt vil blive gjort på dette område, der kan formindske omfanget af den elendighed, som det amerikanske imperium uophørligt udsætter menneskeheden for. Og i den udstrækning, Barack Obama er villig til tydeligt at tilkendegive, hvad han mener om noget som helst, der er kontroversielt, synes han at tro på Imperiet.

Obama-boblen synes allerede at være begyndt at tabe luft med de mangfoldige amerikanske bombninger af Pakistan i de første få dage efter indsættelsen. Pentagon briefede Det Hvide Hus om dets planer, og Det Hvide Hus havde ingen indvendinger. Så bomb løs, og vi havde Barack Obamas første krigsforbrydelse.

De dusinvis af ofre var naturligvis alle "bad people", alle kvinderne og børnene medregnet. Som med alle disse bombninger vil vi aldrig få navne på alle ofrene – det er tvivlsomt, om selv pakistanerne får dem at vide – eller hvilke forbrydelser de havde begået for at fortjene dødsdommen. Nogle fattige pakistanere tjente formentlig en klatskilling for at fortælle myndighederne, at den og den slemme fyr boede i det hus derovre; og det var ikke så godt for alle de andre, der tilfældigvis boede sammen med den slemme fyr, forudsat naturligvis at den slemme fyr også rent faktisk boede i det hus derovre.

Det nye Hvide Hus' pressesekretær, Robert Gibbs, afslog at besvare spørgsmål om disse første luftbombardementer og erklærede: "Jeg vil ikke komme ind på disse sager." (1)

Hvor har vi hørt det før?

Efter mange af disse bombninger i de senere år erklærede en talsmand for De Forenede Stater eller NATO højtideligt: "Vi beklager tabet af liv." Det er de samme ord, som blev brugt af Den Irske Republikanske Hær (IRA) ved et antal lejligheder, men deres handlinger blev typisk betegnet som "terror".

Jeg ville ønske, at jeg kunne blive vild med Obama. Jeg misunder hans fans entusiasme. I form af et åbent brev til præsident Obama er her nogle af de "forandringer, vi kan tro på" i udenrigspolitikken, der skulle til for at vinde tilslutning fra de ikke-troende, som mig f.eks.

Iran

Lad Iran være, simpelthen. Der er ikke noget "Iran-problem". De truer ingen. Iran har ikke invaderet noget andet land i århundreder. Nej, præsident Ahmadinejad truede ikke Israel med nogen form for vold. Stop patruljeringen af farvande, der omgiver Iran, med amerikanske krigsskibe. Stop tilbageholdelse af iranske skibe for at tjekke for våbenforsyninger til Hamas. (Sådan anses almindeligvis for at være en krigshandling). Hold op med at bruge iranske dissidentgrupper til at udføre terrorangreb inde i Iran. Stop kidnapning af iranske diplomater. Stop den vedvarende udspionering og rekruttering inde i Iran. Og på trods af alt dette kan I ikke desto mindre få jer selv til at sige:

"Hvis lande som Iran er villige til at åbne deres knyttnæver, vil de finde en udstrakt hånd fra os." (2)

Iran har lige så meget ret til at bevæbne Hamas, som USA har til at bevæbne Israel. Og der er ingen international lov, der siger, at De Forenede Stater, UK, Rusland, Kina, Israel, Frankrig, Pakistan og Indien har ret til kernevåben, men at Iran ikke har det. Iran har alle grunde til at føle sig truet.

Vil du fortsætte med at forsyne Indien med atomteknologi, et land, der ikke har

underskrevet ikke-spredningstraktaten, mens du truer Iran, en underskriver af Ikke-sprednings-traktaten (NPT), med sanktioner og krig?

Rusland

Hold op med at omringe landet med nye NATO-medlemmer. Hold op med at finde anledning til at iværksætte nye "kulørte" revolutioner i tidligere sovjetrepublikker og satellitstater. Stop bevæbningen og støtten til Georgien i dets forsøg på at blokere for uafhængighed for Sydossetien og Abkhasien, udbryderregionerne på grænsen til Rusland. Og stop opstillingen af anti-missil-systemer i Ruslands nabolande, Den Tjekiske Republik og Polen, med den absurde begrundelse, at det er for at afværge et iransk missilangreb. Det var også netop Tjekkosllovakiet og Polen, som tyskerne (under Hitler) brugte til at forsvare deres imperialistiske ambitioner. De to lande blev invaderet under henvisning til, at tyskerne dér blev mishandlet. Fortalte man verden.

"Den amerikanske regering tog grundigt fejl omkring Sovjetunionens opløsning," sagde den tidligere sovjetleder Mikhail Gorbatsjov sidste år. "På det tidspunkt var den russiske befolkning virkelig euforisk omkring Amerika, USA var virkelig nummer ét i mange russeres forestilling." Men, tilføjede han, De Forenede Stater begyndte aggressivt at udvide NATO og viste sig skadefro over Ruslands svaghed. (3)

Cuba

At gøre det lettere at rejse dertil og sende penge er ganske udmærket (hvis du, som forventet, gør det), men disse ting er bagateller i forhold til behovet for at afsluttet den amerikanske embargo. I

1999 sagsøgte Cuba De Forenede Stater for 181,1 milliarder dollars som kompensation for økonomiske tab og tab af liv under de næsten 40 års blokade-aggression. Søgsålet holdt Washington ansvarlig for 3.478 cubaneres død og for lemlæstelse og invalidering af 2.099 andre. Vi kan nu lægge yderligere ti år til alle tre tal. De negative, ofte forkrøblende virkninger af blokaden berører alle aspekter af den cubanske tilværelse.

Ud over lukning af Guantanamo-fængslet må den tilstødende amerikanske militærbase, etableret i 1903 med amerikansk militærmagt, lukkes og området gives tilbage til Cuba.

De fængslede 'Cuban Five', der er holdt som fanger i USA i over ti år, og som kun er skyldige i at prøve at forhindre amerikansk-baseret terror imod Cuba, bør løslades. Faktisk var der arresteret ti cubanere; fem af dem vidste, at de ikke kunne forvente retfærdighed ved en amerikansk domstol, og erklærede sig skyldige for at få kortere domme.(4)

Irak

Befrielse af den irakiske befolkning til døden ... Alene en fuldstændig tilbage-trækning af alle amerikanske styrker, militære og private kontraktansatte, og lukningen af alle amerikanske militær-baser samt internerings- og torturcentre, kan give løfte om en reel afslutning af det amerikanske engagement og begyndelsen på en meningsfuld irakisk suverænitet. Det må iværksættes med det samme. Alt andet end det er blot politikeri og imperialisme som sædvanlig.

I løbet af seks krigsår har den irakiske befolkning mistet alt af værdi i deres liv. Som Washington Post rapporterede i 2007:

"Det er et tilbagevendende omkvæd blandt krigstrætte irakere, at forholdene var bedre før den amerikansk ledede invasion i 2003." (5)

Den gode nyhed er, at den irakiske befolkning har 5.000 års erfaring i at udvikle et samfund til at leve i. Den bør have muligheden for det.

Saudi-Arabien

Rejs krav om, synligt for hele verden, at den saudiske regering indtræder i det 21. århundrede (eller i det mindste i det 20.), eller gør det klart, at De Forenede Stater

må holde med at lade, som om det giver fanden i menneskerettigheder, kvinder, homoseksuelle, religiøs frihed og borgerlige rettigheder. Bush-familien havde gamle finansielle bånd til medlemmer af den saudiske herskende klasse.

Hvad vil din forklaring være, hvis du opretholder status quo?

Haiti

Genindsæt den eksilerede Jean Bertrand Aristide på den post som præsident, han mistede, da USA væltede ham i 2004. For at søge tilgivelse for vores synder, giv så det haitianske folk masser og masser af penge og bistand.

Colombia

Hold op med at give omfattende militær støtte til en regering, der i årevis har været intimt forbundet med dødspatruljer, tortur og narkotrafik. I intet andet land i verden er så mange progressive kandidater til offentlige embeder, fagforeningsfolk og menneskerettigheds-aktivister blevet myrdet.

Bekymrer det dig ikke, at dette er USA's nærmeste allierede i hele Latinamerika?

Venezuela

Hugo Chavez taler muligvis for meget, men han er ingen trussel, undtagen for Venezuelas kapitalistiske system og som inspirerende eksempel for andre i Latinamerika. Han har alle gode historiske grunde til at tale grimt om amerikansk udenrigspolitik, herunder om Washingtons rolle i det kup, der væltede ham i 2002.

Hvis du ikke kan forstå, hvorfor Chavez ikke er forelsket i, hvad De Forenede Stater foretager sig rundt om i verden, kan jeg give dig en lang litteraturliste.

Gør en ende på støtten til oppositionen mod Chavez fra *Agency for Internatio-*

nal Development, National Endowment for Democracy og andre amerikanske regeringsagenturer. Amerikanske diplomater bør ikke mødes med venezuelanere for at planlægge kup imod Chavez, ligesom de heller ikke bør blande sig i valgene.

Send Luis Posada fra Florida til Venezuela, der har bedt om hans udlevering, for han er hovedmand bag bombningen af et cubansk passagerfly i 1976, der kostede 73 liv. Udlever manden, eller sagsøg ham i USA, eller hold op med at snakke om 'krig mod terror'.

Og prøv så venligst at undgå at gentage vrøvlet om, at Venezuela skulle være et diktatur. Det er et mere frit samfund end de Forenede Stater. Det har f.eks. en ægte daglig medieopposition af en slags, som ikke eksisterer i USA. Hvis du betvivler dette, så forsøg at nævne blot et enkelt amerikansk dagblad eller tv-kanal, der var urokeligt imod de amerikanske invasioner af Irak, Afghanistan, Jugoslavien, Panama, Granada og Vietnam. Eller blot imod to af disse? Eller bare imod én? Er der en eneste, der støtter Hamas og/eller Hizbollah?

For nogle få uger siden offentliggjorde New York Times en historie om et muligt israelsk angreb på Iran og erklærede:

"Adskillige detaljer om denne for-dækte operation er blevet udeladt af denne beretning efter anmodning fra overordnede amerikanske efterretnings- og regeringsfunktionærer for at undgå at skade de fortsatte operationer." (6)

Ak, hr. præsident, blandt andre nedvurderende bemærkninger har du allerede har anklaget Chavez for at være *"en kraft, der har forstyrret fremskridtene i regionen"*. (7)

Dette er en erklæring i så voldsom modstrid med kendsgerningerne, og endog med almindelig fornuft, og så hyklerisk i betragtning af Washingtons historiske bedrifter i Latinamerika, at jeg befrygter, at du ikke nogensinde befrier dig af de ideologiske lænker, der har bundet alle amerikanske præsidenter i det sidste århundrede. Det kunne lige så godt have været indskrevet i deres embedsed, at en præsident må forholde sig antagonistisk til ethvert land, der eksplicit har afvist Washington som verdens frelser.

Du fremsatte denne bemærkning i et interview med Univision, Venezuelas førende uforsonligt Chavez-kritiske medie.

Hvad er det for regionale fremskridt, du kan henvise til? Er det mon den colombianske politistat?

Bolivia

Få de amerikanske diplomater, frivillige i Fredskorpset, Fulbright-studerende og den amerikanske *Drug Enforcement Administration* (Narkobekæmpelsesagentur) til at holde op med at spionere og tilskynde til undergravende virksomhed i selve Bolivia. Som den første sorte præsident i De Forenede Stater kunne du forsøge at udvikle empati over for den første indfødte præsident i Bolivia. Gratuler den bolivianske præsident Evo Morales med at have vundet en afgørende sejr i den nylige folkeafstemning, der godkendte en ny forfatning, som fastslår den indfødte befolknings rettigheder og for første gang adskiller kirke og stat.

Afghanistan

Måske den mest elendigt stillede befolkning på jorden, der intet håb har i sigte, så længe verdensmagterne bliver ved med at bombe, invadere, omstyrte, besætte og slagte i deres land. Den amerikanske hær planlægger at indsætte 30.000 unge amerikanske soldater mere på slagmarkerne og er for tiden i færd med at bygge otte nye store baser i det sydlige Afghanistan.

Er det ikke vanvittigt? Hvis du synes, det er fornuftigt, så foreslår jeg, at du genoptager præsidentens gamle praksis med at ledsage militærfolkene, når de informerer amerikanske forældre om, at deres barn har mistet livet et sted kaldet Afghanistan.

Hvis du trækker dig ud af dette mareridt, kunne du også holde op med at bombe Pakistan. Træk dig ud, også selv om det resulterer i, at de skrækelige talibanere vender tilbage til magten. De tilbyder i det mindste sikkerhed for landets elendige, og der er tegn i retning af, at ikke alle nuværende talibanere er fundamentalister.

Men luk allerførst Bagram-fængslet og andre interneringslejre, der er værre end Guantanamo.

Og hold op med at lade, som om De Forenede Stater er der for den afghanske befolknings skyld og ikke for olie- og gasledningerne, der kan gå uden om Rusland og Iran. USA har forsøgt at udfylde det magttomrum i Centralasien, der blev skabt ved Sovjetunionens opløsning, for at hævde Washingtons dominans i en region, der rummer de næststørste reserver af olie og gas i verden.

Skal Afghanistan blive dit Irak?

Israel

Det er den vanskeligste opgave for dig, men den, der vil give dig flest point. En erklæring om, at Israel ikke længere er De Forenede Staters 51. stat, vil nedkalde vreden fra verdens mest magtfulde lobby og dens mange velstående tilhængere over dit hoved, og også fra den kristne fundamentalistiske højrefløj og store dele af mediernes. Men hvis du virkelig ønsker at se fred imellem Israel og Palæstina, må du afskære al militær hjælp til Israel i enhver form: hardware, software, mennesker, penge. Og hold op med at fortælle Hamas, at det skal anerkende Israel og afstå fra vold, før du også beder Israel om at anerkende Hamas og afstå fra vold.

Nordkorea

Bush kaldte landet for en del af "*ondskabens akse*", og Kim Jong Il en "*pygmæ*" og "*et forkælet barn ved middagsbordet*". (8).

Men du kunne jo prøve at forstå, hvor Kim Jong Il kommer fra. Han har set, hvordan FN's agenter gik ind i Irak og afvæbnede det, og derefter blev det invaderet af USA. Den logiske konklusion er ikke at afruste, men at blive en atommagt.

Centralamerika

Hold op med indblandingen i valgene i Nicaragua, El Salvador og Guatemala år efter år. Den kolde krig er slut. Og selv

om du ikke kan omgøre de rædsler, som De Forenede Stater forøvede i regionen i 1980'erne, så kan du i det mindste være venlig over for de immigranter i USA, der kom her under forsøget på at undslippe de langsigtede følger af dette forfærdelige årti.

Vietnam

I din tiltrædelsestale talte du stolt om dem, "*der har båret os frem ad den lange og barske vej til velstand og frihed ... De kæmpede og døde for os på steder som ... Khe Sanh.*" Det er altså din velgennemtænkte og oprigtige mening, at de 58.000 amerikanske tjenstgørende soldater, der døde i Vietnam, mens de var med til at dræbe over en million vietnamesere, gav deres liv for vores velstand og frihed? Vil du venligst forsvare denne antagelse uden at søge tilflugt til floskler? Du kunne eventuelt også overveje følgende: I alle årene, siden Vietnamkrigen sluttede, har de tre millioner vietnamesere, der lider af sygdomme og deformiteter, som er forårsaget af den amerikanske sprøjtning med det dødbringende kemikalie *Agent Orange*, ikke modtaget nogen medicinsk hjælp, ingen bistand til afhjælpning af skaderne på miljøet, ingen kompensation og ingen officiel undskyldning.

Kosovo

Stop støtten til den værste gangsterregering i verden, der har specialiseret sig i kidnapning, fjernelse og salg af menneskelige legemsdele, omfattende narko-handel, kvindehandel, forskellige former for terrorisme og etnisk udrensning af serbere. Denne regering ville ikke være ved magten, hvis Bush-administrationen ikke havde opfattet dem som USA's naturlige allierede. Deler du den opfattelse?

FN- resolution nr. 1244, vedtaget i 1999, genbekræftede den tidligere Føderale Jugoslaviske Republiks suverænitet og territoriale integritet, som Serbien nu er den anerkendte efterfølgerstat for, og fastslog, at Kosovo fortsat skulle være en del af Serbien. Hvorfor er vi nødt til at have en enorm og permanent militærbase i dette lille selvudråbte land?

NATO

Fra at beskytte Europa imod en (mytisk) Sovjetinvasion er den blevet en besæt-

TEMA: Åbent brev til Obama

telseshær i Afghanistan. Gør en ende på denne historiske anakronisme, som den russiske leder Vladimir Putin kaldte ”den kolde krigs stinkende lig”. (9)

Du kan opnå dette ved simpelthen at forlade organisationen. Uden De Forenede Stater og dets evindelige militæraktioner og officielt betegnede fjender ville organisationen ikke engang have skyggen af et formål, hvilket er alt, hvad den har tilbage. Dens medlemmer har måttet tvinges, trues og bestikkes for at sende bevæbnende styrker til Afghanistan.

School of the Americas

Latinamerikanske lande er næsten aldrig i krig med hinanden eller nogen andre lande. Så for hvilken slags krig bliver deres militær og officerer trænet af USA? For at undertrykke deres egne befolkninger. Luk denne anstalt (navnet er nu blevet ændret for at beskytte de skyldige) på Fort Benning, Georgia, som De forenede Stater har brugt til at forberede to generationer af latinamerikanske militærfolk til karrierer med at vælge progressive regeringer, lave dødspatruljer, begå tortur, undertrykke utilfredshed og andre charmerende aktiviteter. Briterne holder af at sige, at deres imperium blev vundet på Etons idrætsbaner. Amerikanere kan sige, at vejen til Abu Ghraib, Guantanamo og Bagram begyndte i School of the Americas klasseværelser.

Tortur

Dine ordrer som øverstbefalende herom hilses velkommen, men de lader stadig noget tilbage at ønske. De fastslår, at de nye normer, der tilsyneladende gør en ende på tortur, gælder enhver ”væbnet konflikt”. Men hvad om din regering vælter at betragte anti-terror og andre operationer som noget uden for de ’væbnede konflikter’? Og du nævner slet ikke ’udleveringer’ (*rendition*): at kidnappe en mand på gaden, smide ham ind i en bil, kaste en hætte over hans hoved, rive tøjet af ham, anbringe ham i en ble, lænke ham overalt og flyve ham til et udenlandsk torturkammer.

Hvorfor kan du ikke simpelthen sige, at dette og al øvrig amerikansk brug af marionet-torturbøddler er forbudt? For evigt?

Det er ikke nok at sige, at du er imod tortur, eller at De Forenede Stater ”ikke anvender tortur” eller ”ikke vil bruge tortur”. George W. Bush sagde det samme mange gange.

For at vise, at du ikke er George W. Bush, er du nødt til at indlede undersøgelser mod dem, der er ansvarlige for brugen af tortur, selv om dette betyder retsforfølgelse af en lille hær af krigsforbrydere i Bush-administrationen.

Du har ikke fået en god start ved at udnævne den tidligere CIA-mand John O. Brennan som toprådgiver om anti-terrorisme. Brennan har kaldt ’udleveringer’ for et ’vitalt redskab’ og har lovprist CIA’s forhørsteknikker for at fremskaffe efterretninger, der ’redder liv’. (10)

Hvad tænkte du på, Barack?

Abdelbaset Ali Mohmed al Megrahi

Befri denne libyske mand fra hans fængsel i Skotland, hvor han afsoner en livstidsdom efter at være blevet falsk udpeget af USA som ansvarlig for bombningen af PanAm flight 103 over Skotland i december 1988, der krævede 270 menneskers liv. Iran stod faktisk bag bombningen som hævn for USA’s nedskydning af en iransk passagermaskine i juli, der dræbte 290 – og ikke Libyen, som USA anklagede af politiske grunde. (11)

Lande kan ikke opføre sig ikke mere kynisk end dette. Megrahi er fængslet og er nu ved at dø af kræft, men USA og UK vil stadig ikke løslade ham. Det vil være for flovt at indrømme, at man har løjet skamløst i 20 år.

* * *

Hr. præsident, der en del mere at ændre i vores udenrigspolitik, hvis du ønsker at blive taget alvorligt som moralsk leder i

lighed med Martin Luther King Jr.:

Forbyd brugen af forarmet uran, klyngebomber og andre frygtelige våben. Tilslut USA Den Internationale Kriminaldomstol i stedet for at prøve at sabotere den. Giv en stribe længe savnede undskyldninger – ud over den nævnte til Vietnam. Og meget andet.

Du har jobbeskrivelsen klippet ud i pap, hvis du virkelig ønsker at bringe en smule lykke til denne bedrøvelige gamle verden, gøre Amerika troværdigt og elsket igen og få holdt op med at skabe hære af anti-amerikanske terrorister, og vinde folk som mig for dig.

Og er du klar over, at du kan eliminere alle statslige og føderale budgetunderskud i De Forenede Stater, tilvejebringe gratis sundhedspleje og gratis universitetsundervisning for alle amerikanere og betale for en uendelig liste af tiltrængte sociale og kulturelle programmer, alt sammen blot ved at afslutte vores krige i Irak og Afghanistan og ikke starte nogle nye, og ved at lukke Pentagons mere end 700 militærbaser over hele verden?

Tænk på dette som den fredsdividende, amerikanere blev lovet, når den kolde krig engang sluttede, men som aldrig blev indfriet. Hvad med at levere den, hr. præsident? Det er ikke for sent.

Men du er forpligtet på imperiet, og imperiet er forpligtet på krig. Desværre.

William Blum er forfatter til adskillige bøger om supermagten USA. Oversat af Hans Pendrup fra Counterpunch 6. februar 2009.

Noter

1. Washington Post, 24. januar 2009
2. Interview med al Arabiya TV, 27. januar 2009
3. Gorbatsjov-tale i Florida, South Florida Sun-Sentinel, 17. april 2008
4. <http://www.killinghope.org/bblum6/polpris.htm>
5. Washington Post, 5. maj 2007, p.1
6. New York Times, 11. januar 2009
7. Washington Post, 19. januar 2009
8. Newsweek, 27. maj 2002
9. Press Trust of India (nyhedsbureau), 21. december 2007
10. Washington Post, 26. november 2008
11. <http://www.killinghope.org/bblum6/panam.htm>

Til handlingsprogrammet: Sæt arbejde i gang - gå imod fyringer

APK's kommende kongres skal blandt andet behandle handlingsprogrammet. Det nuværende er fra partistiftelsen i 2000, og meget vand er løbet i åen siden da. Blandt andet 11. september og 'krigen mod terror', Bush-årenes imperialistiske krige og den nuværende globale økonomiske krise.

En udbygning af APK's handlingsprogram, som tager højde for den økonomiske krise og dens konsekvenser, skal ikke blot være luftige og parlamentarisk rettede krav som dem, SF og S er fremkommet med. Der må lægges vægt på, at programmet er en vejledning til handling. Ikke blot for os kommunister, men ikke mindst en vejledning til arbejderne og dennes tillidsfolk på arbejdspladserne.

Der må lægges vægt på, at vi har et bud på, hvad der kan gøres på arbejdspladsplan og gadeplan.

Tag f.eks. et krav som at sætte arbejde i gang og nej til fyringer. Der må skabes aktiviteter for kravet. Det kan være en demonstration foran det lokale rådhus, udtalelser fra den faglige klub om at påbegynde et konkret arbejde, f.eks. at bygge billige boliger eller ungdomsskoler i byen. Byggeriarbejderne har gode traditioner for at skabe opsigtsvækkende aktioner, som f.eks. at

mure indgangsdøren til Dansk Industri til. En demonstration ved de store prestigebyggerier for de rige ville også være på sin plads.

Tirsdag i denne uge demonstrerede slagteriarbejderne og andre i Holstebros gader mod lukning af slagteriet Danish Crown. Et konkret krav, de har opstillet, er, at råvarerne i form af dan-

ske svin ikke skal køres ned syd for grænsen for at blive slagtet, hvor arbejdskraften er billigere. Arbejdspladsen skal bevares ved at beholde arbejdet i Holstebro. Man kunne forestille sig, at byens befolkning sammen med slagteriarbejderne iværksætter blokade af slagteriet, stopper chaufførerne, der kører med varerne, og lignende aktioner.

Strejkvåbnet må også til at sættes i værk igen. Selv i fyringstider kan strejker benyttes. Frem med arbejderklassens traditionelle snildhed i sådanne situationer!

Krav, der opfordrer direkte eller indirekte til sådanne metoder, vil ligge til grund for vores handlingsprogram, og ikke kun appeller til folkettinget.

KRR
Østjylland

Venstres ungdom i nazifremstød

Statsmagten og folkettinget behandler nazistiske organisationer og synspunkter som helt legale og endog som værdige til økonomisk støtte på linje med andre politiske grupperinger. I danske medier giver man villigt fri mikrofon til nazistiske personer og giver både en platform for nazistiske organisationer og medvirker til at udbrede nazistiske synspunkter. Det er en konsekvens af, at Danmark overtræder sin internationale forpligtelse til at forbyde nazisme.

Der er al mulig grund til at huske på, hvad nazismen er og står for: Racisme og forfølgelse af alle minoriteter, forfølgelse af andre politiske organisationer og fagligt aktive. Ganske særligt kommunister og revolutionære. Forfølgelse af kunstnere og religiøse mindretal.

Forfølgelse forstået som afbrænding af kontorer og butikker, myrderier på åben gade, indespærring i arbejdslejre og udryddelse. Nazisme er forestillingen om herrefolk og deres ret til at gå i krig og knuse millioner af hjem og myrde millioner af mennesker. Der er al mulig grund til at huske og aldrig glemme nazisme.

Anerkendelse af de historiske kends-

gerninger er også en anerkendelse af Nürnberg-domstolen og en anerkendelse af dens domfældelse over nazismen.

Det må stå som et grundlæggende synspunkt, at disse erfaringer og disse domme har fuld gyldighed også i dag. Skulle nogen benægte dette, vil et kig på de konkrete erfaringer i Århus vise,

at nazister og andre højrerabiate grupperinger netop lever gennem de samme metoder og gennem den samme ideologi som nazisme. Der øves i vold, og der praktiseres vold mod minoriteter og mod politiske foreninger.

Der øves kamptræning i lokaler, der villigt er stillet til rådighed af kommunen, og der samles åbenlyst tilhængere på de kommunale sportsanlæg.

Det er en konsekvens af, at Danmarks skiftende regeringer og statsautoriserede voldskorps i politiet har svigtet og til stadighed svigter ved at antage nazismen som legal, og endog nyttig, så længe det kun er indvandrere og venstrefløjsorganisationer, der ter-

roriseres. Deri er der intet nyt.

Kampen mod den tyske besættelse blev heller ikke klaret af den danske regering, men overladt til den almindelige befolkning. Først med stille protest og civil ulydighed, senere bedre organiseret og kraftfuldt. Således er kampen mod nazisme også i dag en folkesag, mens statsmagten, regering, politi og domstole viger udenom.

Regeringsparti omfavner nazismen som ytringsfrihed

Venstres Ungdom i Århus har med deres åbne omfavnelser af nazisterne ved organisering af et lukket debatmøde med DNSB den 16. februar medvirket til at legalisere og normalisere det uhyrlige.

I pressen har VU forsvaret sig mod kritik fra både partifæller og borgere i Århus med et åbent brev, der rummer en grundtone, der er blevet almindelig:

"Det er beskæmmende at se, hvordan jeres dobbeltmoral ikke tager stilling til vores arrangementer med venstreorienterede yderliggående socialister, mens I nu ønsker at blande jer i,

hvorvidt en etableret politisk forening må indgå i en debat med en anden yderligtgående gruppe fra DNSB. (...) I VU-Århus tager vi afstand fra begge former for totalitarisme, men er ikke bange for dialog med parterne. Det at tage en dialog med grupper er ikke at blåstemple dem eller deres holdninger.

Vi tror på ytringsfriheden, og vi ønsker ikke at bukke under for politisk censur fra byrådet, andre ungdomspartier eller den offentlige opinion."

Her kan vi ganske springe over det mærkværdige i at stille an til en dialog med synspunkter, der i samme åndedrag stemples som totalitære (og undlade at kommentere, at Venstres Ungdom ikke 'fører dialog' med 'yderligtgående socialister' – og ikke engang vil være i stue med EU-modstandere), og gå videre til Venstres Ungdoms egentlige synspunkt, der her antager en tydelig form: at nazisme og socialisme kan sidestilles, og har den ene part ret til at komme til orde, må den anden part naturligvis også have det.

Kun når synspunktet ses helt adskilt fra virkeligheden og dens mennesker og disse indbyrdes relationer, kan denne type af ligning gå op. Metoden er indlært gennem den danske statsskole og kan ikke specielt tilskrives VU, det er udbredt til alle i medierne og i børnehaven. Det var i øvrigt nøjagtig samme synspunkt, som Rune Engelbrecht fra tidsskriftet Faklen førte sig frem på med base omkring Århus Universitet for mere end ti år siden. Bladet Metal Ungdom glimrede med i deres decembernummer 2008 at åbne sine spalter for et medlem af DNSB.

Overføres synspunktet til virkeligheden, er det som at sammenstille slavejeren med slaven, torturbødlen med ofret. Eller i nutiden Mærsk Mc-Kinneys konkrete udnyttelse af verdens arbejdere mod arbejdernes konkrete kamp. Og den konkrete formulering hedder: Hvis side er du på?

Politisk vold

I forbindelse med VU's dialog og forståelse med nazismen blev der udenfor afholdt en sangaften efter traditionen fra Nørresundby. Efterfølgende indbød faglige og politiske ungdomsorganisationer til en debat imod nazisme.

VU kunne her atter forklare deres

Krig, krise & kvindekamp

8. marts - Kvindernes internationale kampdag

*Oplæg og debat om kvindekamp i
Palæstina, Afghanistan og Danmark*

Demokrati og kvindefrigørelsesidealer bliver sammen med den racistiske islamhætz brugt til at begrunde invasioner og besættelser. Men hvergang støvet har lagt sig, er forholdene blevet forværret.

Samtidig med at danske soldater lærer afghanske kvinder, hvad frihed er, kniber det gevaldigt med at opnå ligestilling på hjemmefronten. Ligelønnen blev ikke vundet ved overenskomsten sidste år, og pga. krisen bliver det dårlige resultat nu endnu dårligere.

Bemærk tidspunktet!

Søndag 8. marts kl. 12.00

Oktober Bogcafe & Galleri

Egilsgade 24, Kld., 2300 København S

Arr. APK & DKU

holdning og uddybende med at fortælle, at nazister ikke var farlige organisationer, men måske mere nogle misforståede unge mennesker.

Byrådet i Århus har samlet sig sammen i en udtalelse imod "politisk vold". Den pointe kunne alle blive enige om. Meget forenklet må det lige nævnes, at politik er ikke mulig uden vold i et classesamfund. Byrådets slogan bliver dog opfattet positivt som et tiltrængt skridt i kampen mod den racistiske og højrerabiate vold i Århus.

I den forbindelse har LO-Århus sammen med fodboldforeninger taget initiativ til at markere starten på forårssæsonen med en åben holdning. De skriver:

"Vi gider ikke, at racistiske grupper misbruger kampene til at udbrede deres budskab og til at prøve at hverve nye medlemmer. Århus skal være en by, hvor unge og ældre mennesker lever, bor, arbejder og deler fritid sammen, uanset religion, hudfarve eller politisk overbevisning."

Den flinke markering, der netop ikke lukker deres værtshuse og tilholdssteder, kommer efter årtier med ballade og går slet ikke ind i den bagvedliggende problemstilling: at racistiske synspunkter på fodboldbanen i realiteten kun er en vag efterklang af den øredøvende propaganda fra officielle kanaler, der sender unge i krig mod andre folk i Mellemøsten, Afghanistan, på Balkan og i Afrika. Initiativerne har heller ikke forståelse for, at situationen meget hurtigt kan gå fra slemt til værre herhjemme, når en stor del af en generation kommer rådne hjem fra reaktionens krigsmaskiner.

Jonni Hansen og DNSB var begejstrede for at blive inviteret af VU, det åbner døren til flere arrangementer, var deres vurdering.

I løbet af den seneste uge har Cafe Oskar i Århus igen fået smadret ruden.

**FSK
Århus**

Om at reformere reformismen 'indefra'

En del revolutionært indstillede unge og andre bliver en del af klassekampen gennem arbejde i bevægelser og engagement i enkeltsager som solidaritetsarbejde, anti-krigsbevægelser, kampen mod EU, velfærdsbevægelsen, antifascisme og mange flere.

Efter i nogen tid at have lavet politisk arbejde for enkeltsager, måske endda flere ad gangen, opstår naturligt behovet for at være en del af et større hele og indsigten i nødvendigheden af at udvide bevægelsesarbejdets effekt og perspektiv ved at være med i et politisk parti. Et parti, der politisk favner alle eller næsten alle områder af samfundet, og som kan koordinere kampene til en kamp mod kapitalismen.

Det er et rigtigt og fremadrettet skridt for den enkelte aktivist og for kampen mod kapitalismen som helhed at søge et parti, der kan det.

På denne måde styrkes kampen som helhed, ved at den enkeltes arbejde bliver partiets ansigt i en bevægelse, repræsenterer en politisk strømning og udvidelsen af kendskabet til denne. Samtidig styrkes den enkeltes arbejde, ved at der er et helt parti at trække på og mobilisere ud fra, kort sagt et partiapparat, der støtter op, organisatorisk som politisk.

Sådanne overvejelser er gode og rigtige, og så handler det bare om at finde det rigtige parti.

Et parti, der kan leve op til disse forventninger, og som man er mere eller mindre politisk enig i.

For en del er det umiddelbare parti Enhedslisten. Det lever med sin synlig-

hed, størrelse og sin parlamentariske repræsentation tilsyneladende op til noget af ovenstående for de fleste.

Her begynder problemerne imidlertid. De opstår for de fleste i første omgang i forhold til politikken, som er noget svingende og tilsyneladende vakler mellem reform og revolution.

"Tilsyneladende" – fordi Enhedslisten er et helt igennem reformistisk parti, der vil reformere samfundet til socialisme hovedsagligt ved at reformere de store søskende SF og S gennem appeller og så ellers støtte næsten hvad som helst, der kommer fra deres hånd, i en konkret situation.

Det kan give sig udslag i konkret udtalt støtte eller mangel på reel og aktiv opposition til den førte SF/S-politik. Ikke mindst hvis en regeringsmagt er på spil.

Ved valget i 2007 udmøntede det sig også blandt andet i mangel på markant opposition til regeringens krigspolitik, som Ø ikke, eller nærmest ikke, brugte tid på i tv-debatter og anden propaganda, da markant krigsmodstand ville have været i opposition til S, fordi deres krigspolitik lagde sig side om side med Foghs.

Enhedslisten formår dog, og forsømmer ikke, at 'profilere' sig som langt til venstre for SF/S og som alternativet til venstre for disse to. Og man må medgive Enhedslisten, at jo længere SF/S rykker til højre, jo længere til venstre

for dem står Enhedslisten (hvis de da ikke rykker med). Men i så fald er Enhedslistens projekt jo også mislykket.

For revolutionære, der vil den gennemgribende forandring af samfundet, revolutionen, virker det som en mulighed, at man kan gå ind i Enhedslisten og ændre partiet over mod en mere revolutionær politik indefra. Hiv partiet væk fra illusionen om SF/S og vende partiet hen mod revolutionen.

Tanken virker jo tiltrækkende, når man føler sig mere eller mindre alene med sit revolutionsprojekt og gerne vil være nogle flere til at gennemføre det.

Men her støder man virkeligt på et problem med ændre Enhedslisten indefra.

Problemet er, at allerede dér er man grebet af reformismen, i første omgang på det taktiske niveau.

Man vil forsøge at ændre Enhedslisten 'indefra', gennem partiet selv, et parti, som vil ændre SF/S 'inde fra' den røde partiblok, partierne SF/S, som vil ændre samfundet 'inde fra' kapitalismen selv.

Uanset hvor bevidst man har en revolutionær strategi – "Omstyrt samfundet gennem revolution" – vælger man alligevel en reformistisk taktik "Vi snakker bare med dem og overbeviser dem om det forkerte i deres (vores!) politik."

Herfra går det kun ned af bakke. Enhedslisten vil forblive reformistisk og har været det siden stiftelsen. Stadig tydeligere endda.

Projektet med at rykke partiet er mislykket på forhånd, og ens egen 'reformer' er begyndt.

Man har valgt en reformistisk taktik, som efterhånden enten vil betyde, at man følger partiet mod højre og helt mister sit strategisk-revolutionære perspektiv, eller at man brænder ud i forsøget på at hive partiet til venstre.

Man er blevet en del af illusionen, allerede da man skabte illusionen om at kunne hive Enhedslisten væk fra illusionen om reformismen.

Man er blevet reformist, også selv om det ikke var med vilje.

Igen

*Skud forbi, -
sigtet var indstillet på byttet,
som mirakuløst slap væk.
Derfor kun ét at gøre,
- indskærpe våben og skydetræningen,
så det største af alle skadedyr over alle
ikke slipper sin sikre og velfortjente død,
- Pengegrisen.*

N.B.

MaE
København

Strøtanker

Af og til får jeg oplevelsen af, at alting går hurtigere og hurtigere, sådan lidt Alice i eventyrland-fornemmelse af, at urene og kalenderne går hurtigere og hurtigere. Det sker som regel, når jeg har for mange bolde i luften. En gang imellem samler trådene sig til et tydeligt mønster, men hvem trækker i trådene?

Anne Feeney i Östersund

I 2004 var jeg i Östersund i Sverige sammen med Anne Feeney og David Rovics. NATO holdt topmøde med deltagelse af bl.a. Condoleezza Rice, og der var arrangeret protester af en lang række svenske fredsorganisationer.

Dengang blev jeg opmærksom på, hvordan NATO's organisering af Partnership for Peace, PfP, var i gang med at inddrage alle de østeuropæiske lande og en del flere i NATO-alliancen. På det tidspunkt var Rumænien, Bulgarien, Slovakiet, Slovenien og de baltiske lande netop blevet optaget i NATO fra at have været medlemmer af PfP. Og i Sverige, der også er tilknyttet NATO via PfP, var der gang i et større projekt for at inddrage store områder nord for

Kiruna som øvelsesområder for afprøvnin- g af "ubemandede fly" m.m. Også Danmarks våbenproduktion var et område med stor vækst og afsætning til bl.a. NATO.

Siden da er Bosnien-Herzegovina, Montenegro og Serbien kommet med i PfP, men der mangler stadig nogen for at få udstrakt NATO's indflydelsesområde til hele Europa, Mellemøsten, Nordafrika og de tidligere Sovjet-stater, og Finland diskuterer NATO-medlemskab.

Hvordan passer rygterne om Foghs mulige overtagelse af generalsekretærposten i NATO ind i NATO's strategi? I min optik som fod i hose.

For det første fordi alle ved, at han vil videreføre Bushs politik, som jo har fodret krigskøbmændene rigeligt, såvel som A.P. Møller, som jo også har tjent formuer på krigene. Og er der nogen, der har stået bag Fogh, så er det jo nok mr. Moeller.

For det andet fordi krigens købmænd har brug for, at NATO får et image af at være en organisation af større betydning, således at Obama kan regere i USA uden at miste sin folkelige opbakning ved at føre for mange krige. Det kan NATO nemlig passende tage sig af, og med Fogh i spidsen er der ingen fare for, at der opstår modsætninger til USA's og Israels interesser.

For det tredje, af indenrigspolitiske årsager, så er det vist på tide, at hr. Fogh smutter, inden han for alvor får en sag på halsen, eller utilfredsheden i befolkningen stiger i takt med arbejdsløsheden. Så kan Helle og Villy jo få fornøjelsen af at redde stumperne for banker

og krigskøbmænd og dermed hurtigt blive så upopulære i befolkningen, at VC-regeringen og Udansk Folkeparti kan tage over igen og tage æren for den opgang, de forventer efter krisen.

Nu er der bare det ved det, at den største magt i verden er befolkningerne, og måske de her i landet kan tage den danske befolkning ved næsen efter mange års socialdemokratisk forræderi og afvæbning af vores kamporganisationer, men der er mange andre steder, det ikke går. Så lad os fyre op under utilfredsheden med det bestående og under viljen til forandring, en forandring, der vil noget. I 1985 kunne vi blokere Christiansborg, men det er ikke nok. En ny verdensorden må sættes på dagsordenen.

OKTOBER BOGBUTIK

København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Tirsdays: 14-17
øvrige hverdays: 16-19

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C

66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdays 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Kalender

Lørdag den 28. februar kl. 13 mødes Boykot Israel aktivister i København på Solbjerg metro station ved Fasanvej.

Lørdag den 28. februar holder Palæstina Fredsvagter støttefest Free Gaza i Støberiet, Blågårds plads. Debat fra kl. 15, fest om aftenen.

Søndag den 1. marts. Fristeder alle steder. Årsdag for rydningen af Jagtvej 69. Demo fra Gammeltorv kl. 17.

Mandag den 2. marts kl. 20 viser Valby og Sydvest mod krig en film om betydningen af Muren omkring Vestbredden med efterfølgende diskussion. I Karens Minde Kulturhus, Wagnersvej 19, 2450 København SV.

Flexicurity

Nye initiativer omkring opbygning af en arbejdsløshedsbevægelse må hilses velkomne.

Faglig kommentar

Den kapitalistiske overproduktionskrise – i daglig tale: krisen – slår sine folder.

Der er ikke den dag, hvor nye dystre udsagn forholder sig til krisens omfang, varighed og konsekvenser for boligejere, ufaglærte med meget mere.

Senest er fokus blevet fornyet på de mange, som har valgt en a-kasse fra: 450.000, næsten en halv million, i 2007. Det er rigtig mange! Fra 1995 og til 2008 er antallet af danskere i a-kasse faldet med næsten 150.000. Det er især de unge, som undlader at melde sig ind, og det er LO's a-kasser, der oplever den store tilbagegang.

Årsagerne kan være falsk tryghed i ansættelse og konjunkturer. Nogle mener, det kan være, at forskellen på dagpenge og kontanthjælp ikke er synderlig stor.

- I dag er de maksimale dagpenge på 15.708 kroner om måneden, mens en kontanthjælpsmodtager over 25 år med børn får 12.249 kroner, konstaterer Lars Andersen, direktør i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Det kan jo diskuteres, hvorvidt det er en sammenligning, der har relevans, ud fra hvor mange der er over 25 med børn, som har valgt a-kassen fra, men han har i hvert fald ret i næste udsagn:

- Men der er altså stor forskel på, om man får dagpenge eller ingenting, lyder det fra Lars Andersen.

Og det er her, at hunden ligger begravet. Det vurderes nemlig, at omkring 275.000 arbejdere – 60 pct. ud af de 450.000, der står uden for a-kasse – ikke vil få en klink af det offentlige. En nylig undersøgelse fra den tværfaglige a-kasse STA viser, at 45 procent af danskerne uden for en a-kasse tror, at de automatisk har ret til dagpenge.

Forskellige sider af fagbevægelserne mener, at det vil komme bag på rigtig mange, at man heller ikke kan få kontanthjælp. 3F's Poul Erik Skov Christensen formulerer det på denne måde.

- Kommunen er ikke en automat, man

bare kan trække penge i. Vi oplever eksempler på folk, der får besked på at optage lån i deres bolig eller sælge deres bil, og det skal lønmodtagerne tænke på, når de undlader at melde sig i a-kasse.

Grunden til, at det er så relativt mange, der vil falde gennem det såkaldte sociale "sikkerhedsnet", er, at det offentlige sætter to økonomiske betingelser for udbetaling af kontanthjælp:

1. Man må ikke have en formue over 10.000 kr.

2. Ens ægtefælle – eller anden person, der kan betragtes som forsørger – må ikke have en høj indtægt.

Det vil sige, at en eventuel formue for enlige barberes ned til 10.000, mens et parforhold belastes med en reducere svarende til den ene ud af to indtægter. Salg af bolig, bil mm. – samt i mange tilfælde skilsmisse og nye ulykker.

Arbejdsmarkedsforsker Flemming Ibsen, Aalborg Universitet, giver følgende sammenhæng:

- Jobmarkedet er vendt totalt, og konsekvenserne vil især komme bag på den yngre generation. Mange har valgt a-kassessystemet fra, men hele den danske flexicuritymodel bygger på, at folk forsikrer sig mod ledighed. Derfor kan de fyres med kort varsel, og derfor vil vi i den kommende tid opleve unge, der er villige til at tage imod et hvilket som helst job, når de finder ud af, at kommunekassen måske også er lukket,

Vi tager den igen:

"Hele den danske flexicuritymodel bygger på, at folk forsikrer sig mod

ledighed."

Av, hr. Flemming Ibsen. Her indgik der vist et ganske betydningsfuldt begreb, som den danske lønmodtager, endsige befolkning, ikke har fået så meget at vide om.

Det er nemlig korrekt, at Danmark sammen med enkelte andre nordiske lande har fungeret ved hjælp af et ekstremt fleksibelt arbejdsmarked, der også inkluderer, at arbejdsgiverne kan fyre med ultrakort varsel – uden sociale forpligtelser! *Security* er den enkeltes ansvar.

I en lang række andre EU-lande er arbejdsgiverne derfor endda meget interesseret i *flexicurity*.

Med hensyn til "sikkerheden", altså dagpenge- og kontanthjælpssystemet, så er begge blevet et så stormasket net, at det er vanskeligt at blive reddet. I årtier er retten til dagpenge blevet undermineret voldsomt, specielt for unge. Rådighedsreglerne er blevet strammet op for begge områder, at rigtig mange er i stort set konstant aktivering for blot at modtage, hvad de har krav på.

I dag gælder det eksempelvis, at man skal have haft fuldtidsarbejde i 52 uger for at opnå ret til dagpenge, hvilket er vanskeligt for mange unge med skiftende arbejde og timer.

- Politikerne bør ændre reglerne, så unge fuldtidsbeskæftigede under 30 år kun skal være medlem af en a-kasse i et halvt år for at have ret til dagpenge. Det er en halvering i forhold til i dag, siger Poul Erik Skov Christensen, der frygter, at en hel generation af unge vil få en særdeles hård økonomisk medfart, når ledigheden fortsætter med at stige. Han understreger, at han ikke ønsker en "frit lejde"-model.

Imens fortsætter antallet af jobannoncer med at falde inden for såvel det offentlige som private område.

Nye initiativer omkring opbygning af en arbejdsløshedsbevægelse må hilses velkomne. **FJ**